УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
одинокий український католицький тижневик у Канаді.
Виходить у Вівторок в Едмонтоні під ч. 10012-109 Стріт.
Річна передплата $2.00
Телефон 25708.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
UKRAINIAN NEWS

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Phone 25708.

Vol. XIII. No. 33. 34. Edmonton, Alberta, Tuesday, August 20, 1940.
Едмонтон, Алберта, вівторок, 20. серпня, 1940. Чч. 33—34. Рік XIII.

Обговорювали Мілітарний Союз між Канадою й Америкою

ПРЕМІЄР МЕКЕНЗІ КІНҐ І ПРЕЗИДЕНТ РОЗВЕЛТ ВІДБУЛИ МІЛІТАРНУ КОНФЕРЕНЦІЮ

В Оґденбурґу, американськім стейті Ню Йорк, відбулася в суботу й неділю конференція канадійського премієра Мекензі Кінґа й американського президента Розвелта, на якій прийшло до тісної мілітарної співпраці обох країн для оборони північної частини західньої півкулі. Та співпраця має характер мілітарного союзу обох держав.

Після конференції оба державні мужі оповістили, що буде створена негайно перманентна спільна рада для оборони. Премієр Кінґ і президент Розвелт обговорили пляни спільної оборони двох демократичних країн.

В неділю в полудне, перед відїздом премієра Кінґа, оповіщено спільний комунікат такого змісту:

"Премієр і президент обговорили спільні проблеми оборони відносно безпеченства Канади і Злучених Держав.

"Порішено негайно створити спільну оборонну раду обох держав.

"Ця перманентна спільна рада пічне негайно студії, відносно проблем моря, суші і в повітрі, включаючи людський і мертвий матеріял.

"Перманентна рада оборони буде складатися з чотирьох або пятьох членів з кожної сторони, більшість з них будуть військові. Вона пічне працю вкоротці."

Крім премієра і президента одинокою присутною особою на тій важній конференції був Генрі Стимсон, американський міністр війни. Наради відбулися в залізничім вагоні, кілька миль за містом.

Оповіщення про заключення мілітарного союзу сталося точно щодо мінути у два роки від часу, як президент Розвелт оповістив декларацію в Кінґстоні, Онт., 18 серпня, 1938, що Злучені Держави не будуть стояти байдужно, якщо на Канаду напала б чужа держава.

Крім урядового комунікату преса не принесла нічого більше про ту дуже важну конференцію. Ні премієр ні президент не дали інтерво представникам преси.

Туреччина готується до оборони

В Туреччині вже кілька день помітно перевозку війська з Анатолії на береги Босфору й Дарданелів. Поруч з тим укріплюється кордони з Болгарією і Грецією. Туреччина готується до оборони з двох боків: проти Італії й СССР. Як відомо, вже сотні літ Росія мріє про вільний вихід на Середземне Море, про захоплення Босфору й Дарданелів. У тім їй перешкоджує завжди Англія що помагає Туреччині втримати Босфор і Дарданелі в своїх руках.

СОВЄТИ НАТИСКАЮТЬ НА РОБІТНИКА

Ще робітництво в Совєтах не очунялося від того, що треба довше й тяжче працювати, а вже появились нові "укази" з новими гострими карами на тих, що "спізняються" до роботи, чи яких праця не є "продуктивна", а також і на тих, що "міняють" роботу, шукаючи за такою, яка їм підходить. Замітне те, що "Ізвєстія" тепер повні нападів на робітництво.

Американські кораблі для дітей з Анґлії

Палата репрезентантів вашинґтонського конґресу ухвалила змінити закон про невтральність і дозволити американським кораблям плисти в води воюючих держав по дітей-збігців.

Мобілізація пічнеться біля 1-го жовтня

З Оттави повідомляють, що 30,000 осіб до "нон-перманент міліції" буде покликано біля 1-го жовтня ц. р. Покличуть в першу чергу нежонатих молодих людей у віці 21 рік. Таких є в Канаді біля 120,000 осіб, але зрозуміло, між ними знайдуться й такі, котрих не буде взято через якісь фізичні недостачі. Кожного місяця будуть брати 30,000 осіб, й по 30 денім вишколені, будуть брати наступну групу.

Німеччина проголосила бльокаду Британських Островів і сповістила невтральні держави, що буде нищити кожний невтральний корабель на британських водах.

ВЕЛИКІ ПОВІТРЯНІ БОЇ НА ЗАХОДІ

Від кількох тижнів Німці почали виконувати все частіші та все численніші повітряні рейди на Британські Острови. Головними осередками тих рейдів є порти, фабрики, залізничі шляхи та летовища. Також ворожі літаки нападають на торговельні кораблі, в тій цілі, щоб параліжувати морську комунікацію. Хоч рідко коли вдається їм осягнути хоч частинний успіх, Німці вперто далі налітають на Велику Британію і то з кожним днем ті атаки посилюються.

На початку минулого тижня ті німецькі рейди були спрямовані на такі британські порти як: Довер, Портсмавт і Портленд. У вівторок ті рейди обняли були 200-милевий простір здовж побережжя Англійського Каналу.

Британські круги догадуються, що ті німецькі рейди є передвісником націвської бліскавичної війни на Британію.

Всі ті німецькі рейди не мають успіху, бо шкоди, які вони чинять, є такі малі, що навіть згадки не варті. З другого ж боку Німці щоденно поносять великі страти в літаках. Від 8 до 16 серпня, наприклад, британські літаки, протилетунські гармати і военні кораблі збили 553 німецькі літаки, що були ріжних калібрів і величини. Ті німецькі страти з дня на день були такі: 8-го серпня стратили Німці 61 літаків, 11-го — 66 літаків, 12-го — 62 літаки, 13-го — 78 літаків, 14-го — 31, 15-го — 180, 16-го — 75, разом 553 літаки.

У вівторок, 12-го серпня, німецькі налети були дуже завзяті, але Британці відповіли такою ж завзятістю і збили того дня 67 німецьких літаків. Власне того дня в Британії сподівалися німецького нападу від моря, однак той напад не прийшов.

У середу, 14-го серпня, Німці залетіли були в осередок Британії й атакували індустріяльні осередки. Бомби впали на три будинки. Однак не було жертв у людях. Той німецький рейд відбувся партіями. Літаки налітали формаціями, з кожній від 50 до 100 машин. У Савтгемптоні німецька бомба ушкодила потяг і зранила кілька осіб. Того дня Німці стратили 78 своїх літаків, хоч летіли дуже високо. Висоту того німецького лету

(Докінчення на стор. 2).

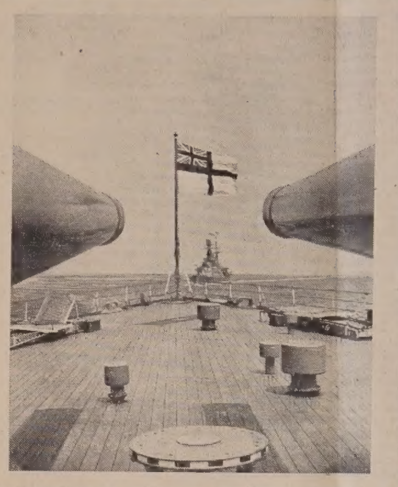

Найбільший прапор найбільшого британського военного корабля, 42,000-тонового панцирника "Гуда".

Югославія передбачає італійський наступ

В недавніх переговорах балканських держав з Гітлером, Югославія не брала участи. Це пояснюється тим, що Гітлер признає цю славянську державу сферою спливу свого приятеля — Мусолінія.

Тепер з Білгороду повідомляють, що Югославія стоїть під загрозою імперіялістичних зазіхань Італії, яка плянує забрати частини її території. Ціле побережжа Далматії має Італія забрати для себе. Крім того частина Югославії має бути приділена до Албанії, що є, як відомо, під італійським протекторатом.

Італійська преса старається заспокоїти Югославію і називає поголоски про італійські пляни англійською інтригою. Одначе в югославських колах впевняють, що в Італії поширено недавно нову мапу, на якій приділені до Італії згадані югославянські землі.

Совєти усувають з армії політичних комісарів

Совєти видали приказ, що матиме далекосяглі наслідки. Усунено з армії політичних комісарів, які досі мали більшу силу ніж військові командирі. Кажуть, що це сталося наслідком того, що часто приходило до терть між військовими командантами і політичними комісарами. Комісарі мали дбати про те, щоб вояки були добрими комуністами. Та їх активність часто була така, що розкладала армію. Комісарі були найвірнішими агентами совєтського уряду і пильнували, щоб армія була вичищена з "непевних" елементів.

Переговори Англії з Росією

Міністр закордонних справ Англії, Галифакс, зажадав від анґлійського посла в Москві, Крипса, добиватися найшвидшої віднови переговорів з Росією про торговельний договір.

Совєтські кола в Лондоні запевняють, що віднова переговорів можлива лиш тоді, коли Англія признає прилучення Литви, Латвії і Естонії до СССР. Тимчасом посли зазначених республик у Лондоні відмовились признати совєтську окупацію, залишаються в Лондоні як представники поперед ньої законної влади, а англійський уряд толерує їх поступовання.

300-МІЛІОНОВА ВНУТРІШНЯ ПОЗИЧКА КАНАДИ

Міністр фінансів Илслі оповістив, що в вересні буде розписана друга внутрішня позичко Канади на суму 300,000,000 долярів.

Терор в балтійських країнах

Отто Толішус, відомий кореспондент нюйорського щоденника "Таймс", видалений недавно Гітлером з Німеччини, телеграфує з Стокгольму, що в окупованих совєтами балтійських державах шаліє масовий терор. Сотні осіб арештовано. В Естонії створено спеціяльні трибунали для судження "зрадників народу". Подібні трибунали будуть введені незабаром в Латвії і Литві.

Естонський міністр внутрішніх справ назвав між тими, що будуть суджені в першу черги, тих закордоних представників балтійських держав, що відмовились визнати прилучення своїх країн до Совєтської Росії.

З одержаних повідомлень виходить, що акцією урядового терору керують не місцеві чинники, але балтійські комуністи, що перебували весь час у совєтській Росії і вертаються тепер назад у характері комісарів та інших урядових осіб.

"Холодний" терор

Отто толішус каже, що масові совєтські переслідування в балтійських країнах відбуваються в формі "холодного" терору, тобто слідства і виконання присудів у секреті, поза мурами ҐПУ. Назверх цей терор слідно тільки в переляканих обличах населення.

Наслідки большевизації балтійських республик.

Із Стокгольму, столиці Швеції, повідомляють, що в Латвії, Литві й Естонії заводять типовий совєтський режім. Крамниці порожніють, селяни й робітники припиняють працю, бо раз прийшов їх "селянсько-робітничий уряд", так перетомлюватись не варта. Починається безладдя в господарстві.

Преса пише вже про "саботаж і шкідництва", робітники скидають вину на "спеців" фахівців), а "специ вказують на упадок робочої дисципліни, уряд вишукує й карає "зрадників та шпіонів". Тимчасом засоби пошиви зникають, життєвий рівень падає.

Автономія Карпатщини

З Будапешту повідомляють, що палата депутатів ухвалила законопроєкт про встановлення автономного управління в Карпатській Україні. Пояснюється це бажанням заспокоїти місцеве населення й одвернути його від російської пропаґанди, особливо тепер, коли Росія стала безпосереднім сусідом Мадярщини.

Яка однак буде та автономія мадярська — неможливо покищо установити.

Болгарія напирає на Румунію

Болгарія поставила Румунії домагання, щоб та віддала їй загарбану в 1918 році Добруджу. Румунія опирається, бо хоче мати з того краю вихід до Чорного Моря; вона конче хоче задержати в своїм посіданні порт Балчіц а також над дунайське місто Салістру. Німеччина й Італія стараються погодити ті два краї так, щоб вовк був ситий і коза ціла. Вони це роблять у своїм власнім інтересі, бо хотять мати при задніх дверях спокій. Зате Росія стала великодушно по стороні Болгарії й попирає її домагання. Росія готова віддати всім краям загарбані від них землі, щоб ділялася між людьми справедливість. А відтак, для ще більшої справедливости, зібрати всі ті краї під свою потужну "опіку": Вона вже виконала одну таку справедливість. Наші читачі памятають, як Росія, захопивши східню частину Польщі, благоласкаво відрізала з того забору Виленщину й передала її Литві. А потім вже цілу Литву загорнула під свої лабети й вирізує помалу литовських патріотів.

Британські летуни бомбардують італійські міста

Як тільки італійський премієр Мусоліні проголосив війну Італії з Великою Британією і Францією, дня 11. червня, зараз появились над італійською землею англійські літаки. А тепер зявились другим наворотом, перелетівши 1,600 миль та бомбардуючи фабрики літаків і автомобілів в таких великих італійських містах як Міляно (Медиолян) і Турин. Британський комунікат каже, що ті летуни завдали Італійцям великої шкоди.

Рішається доля Індо-Хіни

З Лондону, Шанґаю та з Віші подають нестверджені вісти, що Японія передала французькому амбасадорові в Токіо ноту в роді ультиматума домагаючись від Франції широких прав в Індо-Хіні, між іншими вільного переходу та господарських і мілітарних концесій. Французька преса пише про ті японські домагання як непокоячі. Деякі вісти подають, що Японія вже згромадила на границі Індо-Хіни своє військо і сконцентрувала военну фльоту біля острова Гайнан.

Агенція Райтера доносить, що між французьким та японським урядами вже прийшло до угоди в тому відношенні. Яка, однак та угода, агенція не каже.

Німці приготовляють анексію Альзації, Льотаринґії й Люксембурґа

З Берліну повідомляють, що Гітлер вийняв зпід військового заряду три окуповані території, а саме князівство Люксембурґ і дві французькі провінції Альзацію й Льотаринґію та завів там цивільну німецьку адміністрацію. У всіх трьох територіях заведено німецьку урядову мову.

Зміни в адміністрації тих територій уважають дальшим кроком до їх повного прилучення до Німеччини.

ВРОЖАЙ В ЕВРОПІ 70 ПРОЦЕНТ ПЕРЕСІЧНО

Як кажуть звідомлення з Европи, то врожай пшениці тамже є коло 70 процент пересічно.

ТРОЦЬКИЙ БУДЕ ЖИТИ У КРІПОСТИ

Троцький, який живе в Койокан під Мексиком, будує собі свої власні укріплення.

Робітники будують три муровані вежі з яких можна острілювати наїзників.

ВІСТИ З ДІЄЦЕЗІЇ

Три австралійські міністри згинули в розбитім літаку

З Сидні в Австралії доносять, що дня 13 серпня сталася там сумна летнича катастрофа, в якій згинуло девятеро осіб, між ними три головні міністри австралійського кабінету. Премієр Мензіс сказав, що та катастрофа завдала країні такий удар, якого наслідки за годі уявити.

Літак ударився об дерево, впав і відразу зайнявся. В ньому згоріли на смерть чотири члени залоги, а також — міністр оборони, бригадир Жофрі А. Стріт; И. В. Фейрбер, міністр летництва; сер Генрі Ґалет, віцепрезидент екзекутивної ради; ґен. сер Броденел Гвайт, шеф ґенерального штабу; Л. Е. Елсфорд, секретар міністра оборони; і полк. Торнтвейт.

Ця траґедія оповила смутком усю Австралію.

Демобілізують французьку армію

Від початку цього тижня французький уряд почав переводити демобілізацію армії і фльоти. В першу чергу будуть відпущені додому селяни, тому, що потрібно помочі до жнив.

Постійна армія, зокремо її старшинський склад, будуть сильно обмежені, відповідно до постанов договору з Німцями.

Таксамо французька армія в Сирії, що була зорганізована на початку війни ґенералом Вейґаном, дістала наказ демобілізуватись. Її числять на 125 тисяч вояків.

Їх Преосвященство відбули слідуючі візитації:

В суботу, 3 серпня, Архиєрейська Служба Божа у Відні, Ман. (Овкбрей).

У неділю рано Архиєрейська Служба Божа в Фишінг Ривер, Ман., а дополудні в Мінк Ривер, Ман.

В неділю, 11 серпня рано, Архиерейська Служба Божа в Тиндал, Ман., а пополудні в Босежур, Ман.

У неділю, 18 серпня рано, Архиерейська Служба Божа й посвячення угольного каменя нової церкви в Краснім, Саск., а пополудні в Тафнел, Саск.

В празник Преображення Господнього, 19 серпня, в понеділок рано — Архиєрейська Служба Божа в Вішарт, Саск., а пополудні в Голяр, Саск.

У неділю, 25. серпня (Празник) торжественне посвячення церкви Преображення і Архиєрейська Служба Божа та проповідь у Форт Виллямі, Онт. Ввечері Архиєрейська Візитація в Вест Форт, Онт.

* *

Від 2 до 6 вересня — Духовні Вправи для священиків в Ст. Норберт, Ман.

ЖЕРТВИ, ЩО ВПЛИНУЛИ ДО ЕПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ ВІД УКР. КАТОЛ. ПАРОХІЙ

На Катедратик зложили:

Українська Католицька Парохія в Куликові, Саск. $5.15
Укр. катол. парохія св. Стефана в Венкувері, Б.К. .. $27.50
Укр. катол. парохія Пресв. Евхаристії в Іст Килдонан, за серпень $5.00
Парохія св. Петра і Павла в Летбридж, Алта., за липень зложила $5.65

Всім жертводавцям складаємо щиру подяку.

Епископська Канцелярія.

ВІЙНА В АФРИЦІ

З краю, який був колись Етіопією а тепер є частиною італійської Східньої Африки, Італія розпочала два наступи на британські кольонії — один на полудне проти Кенії, другий на захід у Судан. Однак жаден з них не пішов далеко. Перед двома тижнями Італійці вдарили ще в третьому напрямі — на британську кольонію Сомалі.

Ця невелика кольонія, з дуже гарячим пустинним підсонням, має за головне місто Берберу, положене над Індійським Океаном. Воно не має ні догідного порту, ні залізниці, ні банку, ні готелю, має тільки муніципальні водопроводи. Здовж морського берега веде дорога до другорядного "порту" Зейля, недалеко Джибутті у французькій Сомалі, яке дісталося в італійські руки в місяці червні.

Британське Сомалі перенизане горами й пустинею і нічо там не росте крім кущів і трохи трави для кіз і верблюдів.

На той то край тепер напала Італія, користаючи, що британські військові сили там невеличкі.

Одиноку користь з Сомалі сподіється мати Італія ту, що та кольонія положена напроти британської кольонії Аден через морський залив на полудново-західнім розі Арабського півострова. Італійці хочуть спинити вхід кораблів у Червоне Море. Та в Еритреї Італійці мають вужчу воду, однак не спромоглися перепинити британських кораблів. Англійська фльота витопила більшу частину італійських субмарин і пароплавба відбувається нормально.

Крім того Мусоліні хоче конечно піднести свій престіж серед італійського населення бодай захопленням пустинного Сомалі.

Для оборони Сомалі Британці мають військовий корпус на верблюдах, літаки з Адену і дещо недавно спроваджених індуських вояків. Проти тої оборони Італійці кинули 21,000 війська і вдарили в трьох сторін. Британці відперли перші наступи, але перед великою перевагою змушені були відступати в напрямі Бербери. Італійці мають находитися у віддалі 35 до 40 миль від того міста. Премієр Чорчил сказав у британськім парляменті, що положення в Сомалі є незадоволяюче й обіцяв, що докладніше про ту кампанію скаже на слідуючий тиждень.

Однак головних боїв в Африці сподіються на півночі. В Лібії Італійці згромадили 250,-тисячну армію й заповідають офензиву проти Єгипту, в сторону ріки Нілю. Проти Італійців виставили Англійці сильну армію, яка стоїть на границі Лібії. На випадок італійського нападу до помочі Анґлії стане Єгипет зі своєю армією.

Британська фльота патролює здовж лібійсько-єгипетського побережжя, готова острілювати шлях, який веде понад морем з Лібії до Єгипту. В суботу британська ескадра збомбардувала місто Бардія, форт Капуццо та інші італійські обєкти в італійській Лібії, острілюючи концентрацію італійських військ.

Французькі премієри і міністри на суді

В Ріом розпочав свою діяльність спеціяльно наставлений Верховний Суд, що буде розглядати причини, які заставили французьких державних провідників, премієрів і міністрів, втягнути Францію в війну. Між іншим будуть розглядати ріжні тайні умови, зокрема ті, що звязували Францію з Польщею. Будуть доходити, хто впливав на заключення тих умов, на якій підставі і для яких цілей. Від присуду не буде відклику. Розправа потягнеться довший час. Буде це найбільший політичний процес, який колинебудь був у Франції. Ґен. Голь, що його теж судитимуть, а який орґанізує французьку армію в Анґлії, назвав цю судейську процедуру "театральним пшиком", що хоче закрити злочинство тих, що зрадили Францію.

Вісти з Українських Земель

Большевицькі Гаразди

(Виімки з листів.)

Дуже важко є дістати з Галичини якого листа. Та й ті листи, що часом прийдуть за океан, не можуть нам принести опису справжньої дійсности. Люди через большевицьку цензуру бояться писати отверто і щиро про тамтейші відносини. Всетаки відважніші бодай поміж рядки листа стараються втиснути одне друге речення, або бодай яке слово, що навело б нас на думання про жахливе положення, яке тепер є у Галичині. Часом удається також крадьком передати за границю і цілий лист. Цього рода листи є для нас цінні, бо з них можемо дещо довідатись про ту гірку долю, що її переживають наші брати на рідній землі. Декілька виімків з таких листів поміщуємо на цьому місці.

В однім листі з одного із західних повітів Галицької Волости (дата 8. травня, ц. р.) читаємо:

"Світ перемінився в інакший лад і довго так жити не хочеться; тільки кажуть, щоб чимскорше вмерти, ніж так жити...

У нас тепер є побір до війська від 21 року до 30, і мені прийдеться служити в червоній армії, але ще наразі кручуся коло хати. Тепер усе мені не миле, бо не знати, що далі буде. Бо Поляків чорти пібрали, а біда з боку лізе...

Того року урожай недобрий буде, бо озимину всі господарі мусіли переорювати".

"Рідне Слово" (Керестур, 20. IV. ц. р.) надрукувало лист одного священика з Галичини й в ньому читаємо:

"Місцями вже зі сторони влади бувають деякі переслідування релігії. Та багато тут роблять місцеві чинники. Пять василіянських монастирів майже не існує; перемінили їх на військові казарми. Жовківську василіянську друкарню сконфіскували й там друкують свої безбожницькі часописи. В інших монастирях ще є монахи. Подекуди бідують дуже чорно; а де інде доглядають їх люди, ще більше, як передше.

Люди тримаються віри. Запрошують священиків. Студенти масово, самочинно, публично приступають до св. Тайн...

Галичина вилічена з комунізму. Вже закоштувала всього, отже знає, що 'своє найліпше'.

Священиків не переслідують на загал безпосередно, але посередно. Діти священиків, суддів та адвокатів не мають тих самих прав, що діти іншої інтелігенції. Учителі обовязково мають ширити в школах безбожництво, тому багато з них у дуже прикрім положенні. Щонайгірше то те, що деяких священиків втягають на услугу ГПУ. Приняти, хочби про людське око, сповидно, не позволяє совість, не приняти — Сибір.

В Гошові ікону Матері Божої сховали. Зразу була там у василіянськім монастирі підофіцирська школа, але тому, що дуже ходили звиджувати церкву, скоро їх звідтам забрали. Коли в Дрогобичі хотіли п а р ц е л ю в а т и василіянський фільварок, люди сказали: "Того пів морга, що припало б на мене, я віддаю на удержання священиків."

Серед простих салдатів стрічаються гарні душі. Перестерігають селян не відбирати від священиків поля, їх самих не відганяти, бо вони (салдати) тепер не можуть того віджалувати. — Прийдуть до хати, подивляться, чи кого нема, скажуть: 'Слава Ісусу Христу' — попросять дещо перекусити й помоляться перед образами. 'Не думайте, кажуть, що ми не молимося, то ті (показують) не дають нам молитися". Ходять потайки до церкви.

У Львові один перебрався по цивільному й прийшов до василіянського монастиря висповідатися.

Один із них прийшов до одного дому їсти. Господиня, як звичайно, дала молока, масла. Сів він тай їсть. Аж нагло котяться рясні сльози. Коли його спитали чого плаче, відповів: "Я тут бодай щось зім, а моя жінка й діти з голоду вмирають. Як не вірите, то підіть і подивіться! Це недалеко звідси — 30 кільометрів". Було це над Збручем. І в дійсності ця жінка в найблищих днях поїхала туди, взяла зі собою курку. Приходить до того дому. Жінки нема, пішла по "фасунок". В хаті, чи радше норі лише діти, замість суконок повбирані в мішки. Дивиться на них, то лиш маленькі кістяки, а не живі істоти. Прийшла мама. Вифасувала хліб і "аж" кістку цукру — ось рай!

Другий такий (салдат) передав одному нашому хлопцеві що його були забрали на підводу, торбинку булок, щоб їх передав його дітям. Приніс — мати висипала. — Діти кинулися, як би ніколи не бачили. По хвилі питають. Мамо, а де то росте? — В тім наш хлопець чує голос зпоза печі: "Дітоньки, то росте там, де ще вірять у Бога". Була це їх старенька бабуня.

У лаврівськім монастирі, коли прийшли й дістали хліба та булки, то положили булку на хліб і так їли немов з маслом.

Є й між офіцерами деякі незвичайні випадки. У Львові в трамваю дві жінки критикували, що тепер нема ладу. Сидів там офіцер. Нічого не говорив. Аж коли висідав, сказав: Ви таке маєте щойно два тижні ,та вже нарікаєте, а що маємо сказати ми, що 20 літ таке маємо. —

Неймовірне, але правдиве.

Один з Українців у Америці дістав від своїх родичів, з Галичини листа. Пише батько, що був передтим у Америці й дещо знає по англійськи.

"...Тут у галідей роблять. Нам тепер добре, як ще не було ніколи. На жидів не робимо, тільки на вбрання. Дівки хустини й спідниці роблять зі своїв полотна. Светри роблять у Львові з клочча. Підошви коштують 120 рублів, то виносить 60 американських долярів. Ті чоботи, що ти лишив, я мав дві зими. Вже решти їх видіти не буду. До осени, як ще втримаємося на своїй землі, то будемо всі зрівнані з К. Б. Дис контрі — гуд бай піпл. Кінчу і поздоровляю тебе, до побачення. Ту мач піплмуф інту Сибір. Прошу о скорий відпис. Донт сенд моні, натінґ ту бай.

Українці в Москві

Телеграма з Москви подає як "прилучили" українську Буковину й українські райони Басарабії, Хотин, Акерман та Ізмаіл, до советської України.

На зібранні "верховного совета" в Москві явились делегати Басарабії та Буковини.

Зачалась комедія.

Виступають делегати з Басарабії й говорять по московськи.

Далі виступає Українець з Черновець, Микола Михальчук, і говорить по українськи, бо по московськи не знає. Він сказав, що північні Буковинці це сини українського народу, який заселює південний Советський Союз — від Харкова (чому тільки від Харкова?) до Карпатських гір, до Татри й до Серета.

Потім виступив "депутат" Західньої України, др. Кирило Студинський із Львова. Він піддержав делеґатів з Басарабії й північної Буковини. Їхні почування, казав він, зрозумілі, бо він такісамі почуття переживав ще недавно.

Старий професор говорив про "щасливий український нарід, який тепер обєднався під знаменем советської держави".

Говорив теж про спільність культури українських письменників, що живуть і працюють в Басарабії і Буковині, про історичну традицію яка звязує народи (може народ?) України, Буковини і Басарабії.

В телеграмі сказано, що публика (цебто "верховний совет") слухала професора як зачарована, а старець говорив із запалом молодця, з переконаннями ученого, та із жаром советського громадянина і державного діяча.

Потім "верховний совет", як звичайно, однодушно "приняв" Буковину і Басарабію у склад Советського Союзу.

Такі комедії й паради роблять Москалі в Москві, тому що вони вважають що ті нові українські землі прилучені на ділі до Москви. Щодо советської України так це тільки формальність з якою Москва не рахується, бож Україна то й так її кольонія.

Що є українського в Києві під Москвою

Недавно в Києві відбулось зібрання Союзу Советських Письменників України.

Від Державного Видавництва України промовляв Москаль Мінаков. Він говорив про видання творів Москаля Максима Горкого — українською мовою. Мають видати 18 томів московського большевицького письменника Горкого, то госамого, що говорив що "нема" української мови.

Від управи Українського Літературного Фонду промовляв Москаль Тардов.

Про історію советської літератури говорив голова бюра критичної секції Союзу Советських Письменників України, Адельгейм, Москаль, Жид, або Німець.

У звідомленні в большевицьких газетах нема ані одного українського імени, ані одного Українця.

Українська була тільки мова, але й вона має бути вжита на ширення московської літератури.

Значить — українська република формою, а московська змістом.

Присилайте передплату!

Нові Республики СССР та розподіл українських земель

Верховна Рада СССР приняла в склад його республики литовську, латвійську та естонську, як 14, 15 й 16 республики СССР. До литовської республики одрізано від білоруської околицю Свенцяни, де більшість литовського населення.

Басарабію розділено на дві частини: одну прилучено до Молдавської Советської Республики, яка входила давніше в склад Української Соціялістичної Республики, а тепер стала "союзною". Другу частину — Буковину, Хотинську околицю, Акерманську та Ізмаїльську, де більшість Українців, прилучено просто до Української Советської Соціялістичної Республики. Молдавська СССР, це 13-та республика Советського Союза.

Большевики виселюють цілі села в Галичині

Всі села над границею большевики очищують з людей. Смуга на 8,000 метрів не має вже селян по тім боці. Зникли цілі села біля Сянока, як Дубрівка, Володж, Улюдж, Добра Шляхотська, Вільхівці, Залуж і Літня. Над Бугом виселили всіх на просторі 7 кільометрів. Чути було тільки плач, крик, виття скота і протяжне виття собак...

Виселених людей пігнали большевики на схід.

Так червоні думають укріпити свою "границю" над Сяном і Бугом.

Помер проф. Федір Швець

Професор Федір Швець помер 20. червня у Празі в 58 році життя.

Бувший член Директорії УНР, він був на еміграції професором геольогії в українському університеті у Празі і залишив по собі цінні праці із ґеольоґії, за які Товариство Ґеольоґів і Мінеральоґів у Празі та Наукове Товариство Природників при університеті в Дорпаті призначили були його своїм членом.

Крім того професор Швець був дійсним членом Наукового Товариства імени Шевченка і членом багатьох українських організацій та товариств.

Похорон відбувся 24. червня з міської каплиці на Олшанському цвинтарі.

Советизація Буковини

Американські ґазети приносять оповідання втікачів про швидку советизацію Буковини.

Всі фабрики, заводи й запаси всякого краму націоналізовані. Великі маєтки конфісковані.

Життя подорожчало вдвоє, бо багато запасів вивезено в СССР. За советський карбованець дають 40 леїв. Доляр офіційно коштує 135 леїв, а в дійсности платять за нього 5-6 тисяч леїв. Подешевшали тільки яйця, бо нема змоги нікуди вивозити.

Фабрики й заводи працюють під керівництвом попередніх власників, які залишені на становищі державних управителів.

Лікарям платить держава, але за ліки має платити той, хто має чим.

Приватні крамниці зачинено, але торговля відбувається таємно, головним чином по помешканнях представників, що стоять під охороною німецького консуля. ОГПУ мають докладні відомости про маєтковий стан всіх громадян, як вони свої маєтки здобули, як поводилися з робітниками, хто і як переслідував за комунізм. Лондону.

Польські офіційні кола в Лондоні подали до відома, що вони дістали вістку, що Німеччина готовиться віддати Советам решту Польщі, чи як Німці це тепер називають — "ґенеральне губернаторство". Для себе вони задержали б лиш південну полосу західньої і східньої Галичини, щоб мати доступ до Румунії і щоб розділити Совети від Словаччини й Мадярщини. В Польщі Совети запровадили б такий самий лад, як у Латвії, Естонії й Литві, та створили б з неї "советську республику". На ці уступки Німеччина йде тому, щоб відсунути добровільно Совєти від Балкану. В цій цілі, говорять польські кола в Лондоні, вже ведуться переговори між Советами й Німеччиною.

Знов торги українською землею

В італійських достовірних колах кружляють такі вістки: Румунія вцілости піддалась під вплив держав осі й готова зробити все, що вони їй прикажуть. Під напором держав осі, які бажають за всяку ціну спокою на Балкані, Румунія тепер готова віддати Мадярщині Семигород, а Болгарії Добруджу. Про готовість цеї віддачі отверто заявили румунські офіційні кола. Зновуж, щоб задоволити Совєти, Мадярщина віддасть Советам Карпатську Україну. Мадярщина дістала з черги східню Словаччину. Західню задержить для себе Німеччина.

Подібні вістки приходять з

Німецька лодка затопила британійський узброєний корабель

Британійська адміралія оголосила дня 15-го серпня, що німецька лодка затопила на Атлянтійськім Океані британійський уоружений корабель. До війни він належав до лінії Кунард Анкор, курсував між Західніми Індіями й Ню Йорком, мав поєности 19,192 тон. З тим кораблем пропало 30 до 40 моряків а понад 300 вратувалося.

Німці відсилають полонених Французів додому

Щоб позбутись відповідальности за прохарчування зайвого міліона людей в окупованій Франції, німецька окупаційна армія взялась випускати сотні тисяч полонених французьких вояків і відсилає їх на територію не-окупованої Франції.

Освободжені полонені з неокупованої полоси радіють, одначе урядовці з тієї полоси, де вже бракує хліба, є переляканні і заклопотані питанням, чим мають тих бувших вояків прохарчувати.

Японія числиться з війною з Америкою

Японська преса цілком не закриває того, що готово прийти до війни між Злученими Державами і Японією. Вона дає зрозуміти, що Японія жде на німецький блискавичний наступ на Анґлію, щоб його використати на те, щоб "зробити порядок в східній Азії", рахуючи на обезсилення Анґлії. Та не закриває того, що в такому випадку прийдеться Японії мати до діла зі Злученими Державами. Тому, маючи охоту загарбати для себе Індо-Китай та Нідерляндську Індію, Японія хоче бути певна, що не зустріне в тому спротиву принаймні з боку Німеччини. Бо так може статись, пишуть японські ґазети, що Німці можуть не піти "бліцкріґом" на Анґлію, а Японія може опинитись у війні зі Злученими Державами. А це змінилоб ситуацію і положення Японії булоб в такому випадку тяжке.

Бомби викидають рибу на беріг ріки

Мешканці одного села в Валії сміються з німецьких летунів. Вони налетіли вночі на село, але не трапили і бомби падали в ріку. Вибух був такий сильний, що вода виступила на беріг, а з водою й риба. Ранком люди віднайшли повно риби на прохарчунок.

Великі Повітряні Бої на заході

(Докінчення зі стор. 1)

читач уявить собі, коли скажемо, що один німецький літак, збитий Бритійцями, падав у море цілих 15 мінут.

В четвер, 15 серпня, після спокійної ночі, Німці відновили свої повітряні рейди на Велику Британію. Вранці ворог атакував британійське південно-східне побережжя. Британійська повітряна фльота відперла ворога, завдавши йому тяжкі страти. Перейнявши Німців над Англійським Каналом, у короткотреваючій але завзятій битві, британійські летуни спустили пять німецьких літаків. Загальні німецькі страти в четвер до полудня були 31 збитих машин.

Однак того ж дня пополудні Німці налетіли на Анґлію, Валію і Скотляндію великою силою літаків. Кажуть, що в тому налеті взяло участь 1,000 німецьких повітряних машин. Ворог залетів так далеко як передмістя Лондону, шість миль від осередку британійської столиці. Цим разом Німці скидали бомби вибухові й запальні. Від запальних бомб повстало було кілька вогнів, однак пожарні сторожі згасили їх моментально, так, що шкоди були відносно малі. Були деякі шкоди від бомб вибухових. У тім дні Німці стратили 180 своїх літаків, а британійські страти були — 27 літаків.

Від 5 серпня, коли Німці почали атакувати Британію більшими своїми повітряними силами, до четверга, 15-го серпня, вони понесли страти в самих літаках — 471. Ті літаки були ріжного калібру, але переважаючу їх кількість становили бомбовики.

Від 5-го до 15-го серпня Бритійці стратили 105 літаків.

В міжчасі Бритійці роблять свої рейди на Німеччину й захоплені нею території завдаючи ворогові великі шкоди. В останньому тижні Бритійці бомбардували ворожі мілітарні осередки здовж північного побережжя Франції. Данське портове місто Ротердам також понесло великі страти від тих британійських рейдів. Одного дня від британійських запальнях бомб повстало там було понад двацять вогнів.

Військові обсерватори кажуть, що британійська летунська справність перевищує німецьку щонайменше вчетверо.

В суботу був спокій, а в неділю Німці знов поновили рейди на Анґлію. 600 ворожих літаків напали трьома ґрупами на полудново-східню Анґлію, на порти здовж ріки Темзи, а остання ґрупа на самий Лондон. Німці скинули бомби на полудневих окраїнах Лондону, вбивши деяке число цивільних осіб на летунськім майдані Кройдон. 200 літаків виконали напад на аеродроми в Гемшайр. Однак британійські літаки й цим разом прогнали напасників, причім зістрілили 140 ворожих літаків.

Тимчасом анґлійські літаки дуже сильно вдарили на німецькі позиції на французькім побережжю і збомбардували 26 аеродромів у Франції, Бельґії й Голяндії, пристань у Булонь і скупчення німецьких військ, а в Німеччині фабрики муніції, залізниці, склади ґазоліни й летовища.

Кажуть Полякам готовитись до повстання

Гю Далтон, міністр воєнної економії, повідомив через радіо Поляків, що є під німецькою окупацією, що їх візветься в певному моменті до повстання й повитання війська, що прибуде з Анґлії й висяде на европейську землю, щоб звільнити ті народи, що їх поневолила Німеччина. Далтон заповів, що Англія певно виграє, пригадуючи давню поговірку про те, що Англія програє всі битви крім останньої. Заповів, що вже недалекий час коли поневолені Німеччиною народи, а зокрема Польща, зістануть освободжені.

ФАРМЕРІ

Ми тестуємо збіжжя на пні щодо чистоти й насінної вартости.

Побачте нашого агента в справі подробиць.

THE ALBERTA PACIFIC GRAIN CO., LTD.

Українська Буковина

I.

Від 1920 року Велика Україна, після впертої майже трилітньої боротьби за свою державність, опинилася нарешті під кормигою того самого свого ворога, з під якої старалася вирватись після 250-літньої неволі.

Галичина, що девять місяців боролася за те ж саме, що й Велика Україна, впала в неволю новоствореної Польщі і там провела майже рівних 20 років.

У той час як Велика Україна й Галичина кривавилися за ідею української державности, маленька своїм простором і людністю Буковина вже лежала — поганьблена — під румунським постолом. І так рік за роком, від половини листопаде 1918 року, тягнувся на тій частині української землі дикий терор румунського жандармського режіму й падали під ним один по однім народні здобути, доки не пішло внівець майже все те, що український народ придбав тяжкими змаганнями і працею на довгому просторі часу — головно від років, як той край перейшов з турецько-молдавських рук під австрійське панування.

Гірко було жити тій частині нашого народу під важкою владою Румунів. Як би описати всі ті зневаги, які Буковина зазнала за той відносно недовгий час румунської влади, до жахом потряслоб кожну культурну людину. Та не місце на такі речі в цій короткій статті, тимбільше, що вони відійшли вже в минули й лишуться лиш як гіркий спомин. Вистачить сказати, що Румуни так запопадливо нищили українську культуру на Буковині, що заборонили навіть відправу в церквах у старословянській мові, не говорячи вже про все інше.

Сумно гляділи буковинські Українці на руїнну роботу окупанта, але леліяли надію, що неволя скінчиться, що прийде тому кінець, що повіє новий вогонь із Києва та зі Львова, що знову встане Україна, а Буковина, як квітка хороша, заквітне в "сімї вольній, новій." Це і держало їх на дуці, хоч терпіли, але не падали духом. Робили, що могли, вели — хоч і під шиканами — рідну школу по містах і селах, видавали під строгою цензурою часописи, організувалися в товариства та організації освітні й культурні і ждали нового Великодня.

Як на склоні 1938 року та на початку 1939 року почала відживати українська державність з цілком нового й неожиданого місця — з Карпатської України, на Буковині розгорівся був новий вогонь нової надії. Користаючи з міждержавного укладу обставин, ті наші брати повели були між собою дуже енерґійну працю, щоб дати поміч тій новій стихії.

Упадок Карпатської України, того нового вогнища; що загорілось було так гарно й надійно, відчули буковинські брати чи не найболючіше.

Хоч з тяжким почуттям, але не стративши голови, буковинські Українці дали все, що лиш було в їх силі — розбиткам геройської хоч і такої ще молодої армії Карпаської України, після того як, дякуючи Мусолінієві й Гітлєрові, мадярське військо затопило той бідний гірський край у крові, а його оборонців виперло до Румунії.

Як розбитки оборонців Карпатської України перейшли румунську границю, з Черновець та других міст і сіл поспішила тим нашим брата перша поміч.

Тяжко є народові плекати надію й не падати на дусі після стільки неуспіхів, після стільки погромів в часі одного тільки чвертьріччя. Але як у Галичині, так же само й на Буковині наші брати далі жили надією на кращу будучність.

В останньому році, як у Румунії зайшли великі політичні зміни, як вона у страху перед розгромом власної держави, дала була полегші своїм національним меншинам, буковинські Українці не заспали тієї нагоди й повели дуже енерґійну працю, щоб відвоювати страчені позиції.

Віддано Буковинцям деякі школи, позволено вчити кілька годин тижнево по українськи, в церкві й державних урядах привернено українську мову, почала вестися на більшу скалю освітна й культурна праця.

Але довго то не тривало.

Росія, та стара Росія в новім мальовилі, постановила підчинити під свою кормигу всі українські землі. Хоч мала вона вже Велику Україну, хоч вирвала там з корінем усе, що знаменує українськість, вона не могла вбити тієї українськости на всій українській землі, бо не всі частини були під її безпосередньою кормигою.

Як при помочі Мусолінія й Гітлера Мадярщина втопила в крові українську державність у Карпатській Україні, Сталін, що пустив був проти того маленького й бідного краю велику хмару собак, нарешті заспокоївся. Мадярщина виконала сталінське діло до подробиць і Карпатська Україна перестала його журити.

Але залишилася ще Галичина й Волинь під Польщею. Ті землі — особливо Галичина! — хоч серед невиносних обставин, але рівно продовжали боротьбу за найсвятіші змагання народу.

Але була ще Буковина й Басарабія.

Ану ж станеться щось непредвидженого! Ану ж на тих землях розгориться полумінь вогню святого й перенесеться на Велику Україну!...

Сталін, як і його далекі попередники, — постановив цьому перешкодити. Для цього, іменно для цього, він злигався з Ґітлером і Мусолінієм, і за певні концесії зі своєї сторони дістав чого хотів, чого хотіла Росія ще від Мазепи!

Дня 17 вересня 1939 року сталінська армія вже була у Львові. Галичина й Волинь лягла під її танками.

В девять місяців пізніше, дня 27 червня, 1940 року, хлинула та сама доля й на Буковину і Басарабію.

Так нарешті затріюмфувала московська гидра над усією Україною. Залишилася ще Карпатська Україна, але Сталін подбає за те, щоб Мадярщина добре нею заопікувалася, хоч її того не треба вчити, бо й вона як і Московщина вийшла з тієї самої колиски, лиш не в один час — прийшла в Европу з Азії.

* *

З оцим сталінським забором замикається одна фаза життя українського народу на Буковині й починається нова доба, доба страшніша і більш понура.

Однак, щоб вказати нашим читачам, що українська ідея ніколи не вмирала, ніколи не вмре, що вона все буде жити й розвиватися, що нарешті прийде кінець утім терпінням народу — ми в понижчих стрічках хочемо подати хоч у загальних накресленнях життя-буття одніеї вітки нашого народу — буковинських Українців.

В наступному числі ви прочитаєте їх. Віктор Купченко.

Тестуємо для фармерів на їх бажання збіжжя на пні щодо його чистоти й насінної вартости.

Ця обслуга безплатна.
Побачте нашого агента.

(18)

FEDERAL GRAIN LIMITED

Новинки з Канади

Як стоїть справа з пшеницею

ПРИПИСИ ПШЕНИЧНОЇ РАДИ ПРО ЗДАЧУ ПШЕНИЦІ ДО ЕЛЕВАТОРІВ. — ЕЛЕВАТОРИ ПРИЙМАЮТЬ ТІЛЬКИ ПО 5 БУШЛІВ ВІД КОЖНОГО ЗАСІЯНОГО АКРА. — ОСТЕРІГАЮТЬ, ЩОБ НЕ КОСИТИ НЕДОСПІЛОЇ ПШЕНИЦІ.

Канадійська пшенична рада оповістила приписи, які будуть обовязувати в справі продажі пшениці з 1940 року в західній Канаді. Приписи мають за ціль "дати всім продуцентам-фармерам можливо найсправедливішу скількість вільного місця в елеваторах" — сказано в тих реґуляціях пшеничної ради.

Розпорядок каже, що перша квота достави виносить по 5 бушлів з кожного засіяного акра, 5 бушлів вівса і 5 бушлів ячменю. Коли ж якийсь фармер не продає вівса чи ячменю, то замість того він не може продати більше пшениці.

Ця перша квота (5 бушлів з акра) обовязує у всіх трьох західніх провінціях, однак пшенична рада може її зміняти в декотрих дистриктах, час від часу.

Рада не ґарантує, що в елеваторах буде зроблено скоро місце для дальшої квоти, однак в міру порожного місця квота буде побільшувана.

Рада видає перміти на імя кожного фармера через елеваторні компанії і торговців збіжжям. Такі перміти будуть важні, коли фармер леґально опише границі своєї фарми, подасть скількість засіяних акрів пшеницею, вівсом і ячменем і заявить, що буде придержуватися приписів пшеничної ради. Кожна достава збіжжя буде записана на перміті.

Щодо продажі жита і лену не буде обмежень, однак фармер не може доставити того зерна більше як доставляв звичайно.

У своїй заяві пшенична рада каже, що ті приписи подиктовані браком місця в елеваторах. В дні 31. липня, 1940, було старої пшениці в Канаді 270,000,000 бушлів, крім того було 20,000,000 бушлів канадійської пшениці у Злучених Державах. Новий збір пшениці на Заході оцінюють на 400,000,000 бушлів,, крім того в Онтеріо зберуть 22,000,000 бушлів.

В західній Канаді є 5,672 сільських елеваторів поемности 189,422,000 бушлів, пересічна поемність елеваторів виносить 35,000 бушлів. Загальна поемність усіх термінальних і сільських елеваторів у Канаді виносить 422,824,220 бушлів. Однак з того треба відчислити певну кількість місця на очищування збіжжя. Додавши до того ще тимчасові приміщення й додаткові приміщення у Злучених Державах, обчислено, що на нове збіжжя є місце на 130,000,000 до 160,000,000 бушлів.

Перша квота достави заповнить це місце, а дальша достава можлива буде в міру того, як будуть вивозити пшеницю заграницю або зужиють для внутрішньої консумції.

Перміти на імя кожного фармера зокрема будуть видавати елеваторні компанії і млини. Перміт буде важний після того, як фармер зложить приписану заяву перед муніципальним секретарем або мировим суддею. Достава збіжжя між 6. серпнем, 1940 (коли пшенична рада видала реґуляції) і видачею перміту мусить бути записана в першій лінії перміту і зачислена до квоти. Власти будуть уважати, щоб ніхто не переступив квоти. За переступлення приписів будуть суворо карати. Про це пишемо в іншій новинці. Рада матиме своїх інспекторів, які будуть провірювати, чи фармер подав правдиво величину засіяної пшениці і чи не переступив квоти. Однак рада надіється, що фармері будуть совісно з нею співпрацювати.

Тільки один перміт буде виданий на кожну фарму і всі достави з фарми будуть записані тільки в одній пермітовій книжечці.

І ще одно важне. Той, хто особисто працює на фармі, має першенство до посідання книжечки. Однак хто має перший право доставити і продати пшеницю з фарми, коли є більше сторін з правом до збіжжя, про це мають вони спільно вирішити.

Ця точка є неясна, бо з інформацій преси не можна собі представити, як вони погодяться, коли кожний буде стояти при своїм. Дослівного тексту реґуляцій ми не бачили, тому не можемо цеї точки пояснити докладно. Такі випадки можуть зайти, коли хтось рентує фарму за певну частину збіжжя, або коли хтось має на збіжжю морґедж.

Анґлія закупила 100 міліонів бушлів збіжжя в Канаді

Британське міністерство поживи закупило в Канаді найбільшу досі скількість пшениці, бо аж сто міліонів бушлів. Вона має бути доставлена протягом біжучого "збіжевого року", себто до липня 1941 р.

АСЕКУРАЦІЯ ПРОТИ БЕЗРОБІТТЯ

Принято законодавство проти безробіття в Канаді. Домінія буде платити одну пяту коштів і управу всього — працедавці і робітники будуть платити по рівній части. Коли хтось заробляє більше як $2,000 річно, не підпадає асекурації. А асекурацію буде брати той, хто платив 30 тижневих або 180 денних рат — після 9 днів безробіття. Надіються, що під асекурацію підпаде 2,100,000 робітників і в 1941 році сума гроша зросте до $67,200,000. Платня асекурації буде від $4.08 до $12.24 тижнево.

Проти цього законопроекту не було нікого в парламенті, що ставивби спротив.

Алберта здержала реліф для самітних безробітних

Дост. В. В. Крос, міністр здоровля й допомоги безробітним, оголосив 15 серпня, що провінційне правління Алберти спинило всякий реліф для самітних безробітних. Причина цього є та, що багато робітників треба на жнива і їх тяжко дістати. Також багато робітників треба до інших зайнять а вони до них не голосяться.

Реліф тим людям спинений аж до відкликання.

В Алберті було по день 10 серпня, коли зроблено було обрахунок, 5,168 мужчин і 351 жінок на реліфі.

Сформовано окремий комітет для опіки над дітьми

Домініяльний міністр ресурсів, дост. Крірар, оповістив на днях в Оттаві, що там сформовано державний дорадчий комітет, якого головою став д-р Р. С. Волес (принципал університету Квінс і бувший президент Албертійського Університету). Той комітет має опікуватись долею дітей, що їх будуть привозити з Британії до Канади й розміщувати між канадійськими родинами.

На доставу збіжжя треба мати дозвіл від уряду

Урядова "Кенада Ґазет" оповістила додаток до збіжевого закону, який постановляє, що

Кожний фармер мусить мати писемний дозвіл уряду на доставу пшениці, ячменю і вівса до сільських елеваторів, млинів, вагонів або термінальних елеваторів. Без такого дозволу від нього збіжжя не приймуть.

Далі фармер має вибрати собі один елеватор і тільки до нього може відставити дозволену кількість збіжжя. На перміті буде написаний елеватор і це дасть можність елеваторам контролювати, щоб фармер не здав збіжжя до елеваторів у кількох місцях.

Кожна особа, що доставить вівса, ячменю або пшениці понад усталену квоту, або нарушить котрусь іншу постанову в справі квоти, буде винною переступства і покарана гривною найвище 300 долярів або тримісячною вязницею або одним і другим.

Установлена мінімальна ціна пшениці

Канадійська пшенична рада настановила мінімальну ціну пшениці на такі ґрейди: Но. 1 Гард 70 центів за бушель, Но. 2 Нортерн 67 цт., Но. 1 Амбер дюрум 62 ц., Но. 2 амбер дюрум 59 ц., Но 3 амбер дюрум 56 ц. На інші ґрейди буде установлена ціна пізніше. Ціну треба розуміти у Форт Вилямі або Венкувері.

Будуть домагатися позичок на пшеницю

У Вінніпеґу відбулася нарада делеґатів фармерських організацій, скликана премієром Манітоби, Дж. Брекеном, щоб знайти якийсь спосіб фінансування західніх фармерів, які не зможуть продати своєї пшениці через брак місця в сільських і термінальних елеваторах.

На конференції порішено просити домініяльний уряд, щоб він негайно прийшов з фінансовою допомогою фармерам у формі позичок на збіжжя, яке буде переховане в шпихлірах на фармах.

Цю пропозицію представлять урядові делеґати від 3-х степових урядів, муніципалів, фармерських організацій і торговельних інтересів.

На конференції прийнято резолюцію, щоб за такі позички дати банкам чи урядові перше забезпечення на збіжжю, перше перед іншими кредиторами.

В іншій резолюції проситься уряд, щоб шорстке збіжжя збути в Бритійській Колумбії і східніх провінціях як корм для худоби. Транспортом мала б занятися Пренична Рада, а залізниці знизити оплату за перевіз.

Жнива на Заході в повнім ході

В Манітобі скошено 59 процент пшениці. Жнива почалися дещо пізніше як звичайно, зате в Саскачевані й Алберті жнива цього року вчасніші. У всіх трьох провінціях погода тепла й погідна, тільки місцями падуть короткі дощі.

Вівса і ячменю скосили половину, майже стільки в Саскачевані. Кошення пшениці в Алберті буде загальне в останнім тижні серпня.

Тепла погода помогла в дозріванні збіжжя в середущій і північній Алберті і північно-західнім Саскачевані, зате далі не полудне збіжжя потерпіли внаслідок надмірної спеки.

Пожарничі відділи гасять лісові вогні

В південній Алберті й південній Бритійській Колумбії вибухли вогні у грубих лісах будівельного дерева й починають грозити великими знищенями. У злуці з цим повідомляють з Калґар, що в околиці Ґовт Мавнтейн (14 миль від Бенф) і в долині Линкс (12 миль на південний схід від Блеймор) пожарним відділам пощастило зльокалізувати вогні, які там скоро ширилися.

На початку минулого тижня місто Калґари було окутане грубою хмарою диму на протязі двох днів. Той дим принесли вітрові хвилі з доокoличних лісових вогнів.

Не косити неспілого збіжжя!

Тому, що тільки частина збіжжя може бути доставлена до елеваторів, уряди західніх провінцій остерігають фармерів, щоб не косили неспілого збіжжя, або щоб не молотили вогкого.

В нормальних роках таке збіжжя доставляли до елеваторів, де його просушували. Цього року воно неможливе з браку місця, а в фармерських шпихлірах вогке збіжжя зсипати дуже ризиковно, бо там воно не висохне. В Манітобі видано пораду фармерам, щоб сітки сепараторів тримати чистими скільки буде можливо, щоб через них пересіяти насіння зел. Цього року, коли ціна збіжжя й так низька, ушкоджене збіжжя принесе фармерові ще нижчу ціну. Тому тих перестороґ не вільно леґковажити.

47 процент голов родин на реліфі в Едмонтоні — чужинецкого походження

Міський департамент публичної допомоги оповістив, що в Едмонтоні є тепер на реліфі 1,300 голов родин ріжних національностей. З того 526 або 47 процент чужинецького походження.

124 чужинецьких голов уродилися в Злучених Державах. Далі йдуть Поляки 116, Австрійці 109, Москалі 40, Німці 25, Українці 23, Румуни 12, Норвежці 12, Шведи 10.

Українців в Едмонтоні є округло 5,000 душ.

Залізничі й летунські лінії почали добре заробляти

Президент Канадійських національних залізниць, п. Гонґерфолд, сказав у четвер, що на залізничих лініях, а також на лініях повітреплавства цього літа дуже оживився рух і ті лінії роблять добрий інтерес. Залізничий бизнес ожився головно завдяки перевозові війська.

П. Гонґерфулд відбуває інспекційну туру по західній Канаді.

Велика буря навістила була Едмонтон

Через місто Едмонтон пролетіла в понеділок, 12. серпня, о годині 8 вечером, велика буря, що доходила сили цикльону і гнала зі скорістю 80 миль на годину. Вона поперевертала багато телефонічних і електричних стовпів, повалила городину і квіти, а від повалених бурею стовпів спинився був у деяких дільницях міста трамваевий рух, та повибухали вогні, які однак вдалося скоро погасити. Покалічені були лиш два хлопці відламками стіни будинку пральні на 104 евені, частина якої обвалилася. Ті покалічені хлопці називаються: Василь Мельник і Донлд МкНотон.

Понад долину ріки Саскачеван гнала буря таку масу порохів, що там настала була глуха ніч.

Ще одну жертву взяла та буря. В вівторок електричні робітники направляли електричні проводи, й один, що доторкнувся наладованого дроту, згинув на місці.

ПШЕНИШНІ ПУЛИ СТАЛИ АСЕКУРАЦІЙНИМИ КОМПАНІЯМИ

18. липня парламент дав Пулові право завести асекурацію для себе і інших. Так Пшенишний Пул став Асекураційною компанією. Р. Ґ. Миликен, адвокат Пулу заявив, що колиб Пул навіть збанкротував на пшениці, то все таки як Асекураційна компанія він далі остає виплатним.

Над тою справою була широка і оживлена дискусія. І так п. Кинлі говорив, що Пул представляє на заході сильну організацію, котра може впливати на одиниці і членів брати асекурацію тільки в нього. Тим спричинять труднощі незалежним асекураціям.

Посол Торсон ставив внесення, щоби Пул асекурував тільки свої річи.

ЩО СПРИЧИНЯЄ ЛИСІННЯ?

Що робити, щоб не лисіти? Як спричинити новий ріст волосся на лисині? Або як маєте які інші недомагання й клопіт з волоссям на голові, пишіть по безплатний обіжник:

HAIR & SCALP SPECIALTY (Dept. D)
10150-97th St., Edmonton, Alta.

НА ГОСПОДАРСЬКІ ТЕМИ

ВИБІР І БИТТЯ ДОМАШНІХ ЗВІРЯТ

Умовини які впливають на якість мяса.

Вигляд, смак і тривалість мяса залежить:

1. Від віку звірят, з яких вироби походять;
2. Від паші, якою їх кормлено;
3. Від ступення отучення;
4. Від їх ґатунку чи раси.

При виборі звірят до биття, а головно таких, що з їхнього мяса робиться тривалі вироби, належить взяти під увагу цілий ряд дуже важних заввáг. Перша й найголовніша умовина та, що звірята биті на поживу для людей, мусять бути здорові. Ця умовина дуже важна без огляду на те, чи беться штуку для домашнього вжитку чи на продаж. Мясо з хорих штук є часто небезпечне для людського організму а навіть і для життя.

В міських різнях худобу, призначену на заріз, оглядають спеціялісти цебто ветеринарі, зате по кольоніях, де така інспекція неможлива, мусить сам господар добре вважати, щоб у штуки, пр. безроги, яку думає різати, не було угрів. Пересічний господар знає, що угри можна доглянути й голим оком, бо вони виступають поміжи мяснями в формі якби менших чи більших зерен, а навіть в живої штуки ті зерна під язиком. Угровате мясо спричиняє в чоловіка хробака, званого ціпяком або солітером; тому такого мяса не слід ні самому вживати ні вивозити на продаж. Так само не належить бити для людського вжитку звіряти згорячкованого, хорого на помір або червінку, яку легко пізнати через плями на шкірі і високу температуру.

Мясарська вартість звірят розплодових.

Звірята розплодові: кнурі, бугаї, і барани дають мясо послідного сорта. Особливо по третім або четвертім році життя мясо розплодового звіряти робиться темним, ликоватим і сухим. Мясо кнурів має крім того прикрий запах, а солонина при смаженню піниться. Деколи той запах є так сильний, що навіть через додання значної скількости коріння або цибулі не можна його забити. Коли парулітнього кнура вичистити добре вихудити, а відтак скоро і добре втучити, то нові мясні тканини будуть вже мати досить добрий смак, але таке нове мясо не дається до добрих тривалих виробів і коли мається до вибору забити іншу штуку, то лучше кнура поминути.

Такі самі уемні свійства має також мясо з старих бугаїв. Зате молодих півторарічних бугайців, різні дуже охотно купують, бо їх мясо має ту прикмету, що втягає в себе велику скількість води, через що дають добрий видаток при виробах на торг. Про таке мясо говорять мясарі, що воно "видатне". Але при домашнім виробі та прикмета "видатности" не має значіння, тому замість молодих бугайців можна лучше забити молодого вола або корову, коби лише не були слабі й дуже худі.

Молоді льохи, до трьох літ, оскільки не є поросні, можуть йти на тривалий виріб, особливо на сікане чи краяне мясо до ковбас або салямі. Тому однак, мясо їх є збите і тверде, вимагає довшого часу, щоби скрушіло.

Шинки з старих льох мусять довше лежати в солі, щоб ропа могла перейти крізь грубу верству мяса. З тої причини є вони менше відповідні до варення, тимбільше, що мають колір темний, не надто апетитний, і є мало сочисті. Надаються однак, оскільки добре заправлені, до роблення добрих і довготривалих ковбас. Поросні льохи в міру поросности дають щораз гірший мясарський матеріял, тому не радиться бити поросних льох, тимбільше, що мясо їх скоро вітріє і є несмачне.

Вплив поживи на якість мяса.

На смак мяса і на його тривалість впливає в найбільшій мірі годівля, цебто пожива, якою кормиться звірину. Мясо годованця кормленого від уродження є делікатне, водністе і переростане товщом; з тих причин надається воно до виробів свіжих, цебто таких, що їх споживковується зараз по забитті.

Коли поросята держаться на пасовиску і починаємо тучити, аж тоді як виростуть, такі годованці дають мясо більш тривале і ядерніше. З них добрі півтривалі вироби.

Найлучший смак і найлучшу густоту надає мясові ячмінь, опісля овес і кукурудза, а також збиране молоко з домішкою бараболь. Однак при такій мішанині не давати бараболь забагато, бо мясо стає водністе, мягке й скоро висихає. Так само уемно впливає на мясо, коли годованцям дається забагато помий. Кукурудза надає солонині жовтявий колір, але мясові гірний смак. При тученні горохом, чи іншими стручковими рослинами мясо дістає темний кольор, зате малий додаток гороху до ячмінної чи вівсяної дерти впливає корисно на його тугість.

ЗАПИТАННЯ Й ВІДПОВІДІ

С. М. зі Спирит Ривер, Алта., запитує: Тут перетримують бджоли в зимі на дворі, обкладають половою довкола вулика й зверху кладуть велику деревляну скриню. Чи то так може добре бути, чи ліпше мати пивницю на бджоли?

Відповідь: Так, це є добрий спосіб зимування бджіл на дворі, наколи дбайливо все зроблено. Полова або пиллиння можуть бути задоволяючим матеріялом, наколи її буде насипано біля 8 цалів збоків і до 10 цалів зверху вулика. Під вуликом також треба дати хоч пять-шість цалів. Деревляна скриня мусить бути з доброго матеріялу, щоб не було дір від суків ані щілин. Навіть добру скриню варт прикрити хоч зверху чимсь, що не пропускає води, от хоч би просмоленим папером або бляхою. Та коли вода дістанеться під скриню, полова чи пилиння намокнуть і втратять свою вартість як ізолятор від зимна.

Хто має тільки пару вуликів, може легко переховати його в пивниці, але не там, де переховується бараболі чи яку іншу городину. Городина спричинює вогкість у повітрі, а цього бджоли найбільше бояться. Можна викопати яму на дворі, яких пять стіп глибоку. Зверху положити кілька грубших деревин, потім дрібніших і нарешті соломи. Все це прикидати землею на три-чотири стопи. В такій ямі не буде замерзати земля на підлозі навіть за дуже гострої зими. Якщо переховується лишень пару вуликів, можна обійтися навіть без спеціяльного вентилятора, бо щілини біля дверей вистарчать для обміну повітря в ямі. При більшій кількості пнів у ямі, вентилятор необхідний, навіть два, бо одним повітря має заходити до середини, а другим виходити на двір. Заходити до ями повітря мусить біля самої підлоги, а виходити біля стелі.

Бджоли підчас зимування, не зносять вогкости, світла, гуркоту та турбування. З цієї причини вони не все добре зимують у пивницях під хатами, бо через підлогу чути як у хаті ходять а навіть говорять. Крім того до такої пивниці часто заходять і це турбує бджіл.

Садівник з Саскачевану запитує: 1. Як уживати гноївку для погноєння овочевих дерев? 2. Як ліпше перещеплювати старше дерево? 3. [illegible] пізнати, що очка вже гото[illegible] до очкування?

Перша відповідь: Ніколи [illegible] можна вживати свіжої гноїв[illegible] Перед тим, які її вживати, [illegible] на мусить перестояти в боч[illegible] чи якім іншім збірнику хоч [illegible] три тижні. Навіть таку пер[illegible] ферментовану гноївку потрі[illegible] но розвести водою — на од[illegible] частину гноївки — чотири а[illegible] пять частин води. В так[illegible] самий спосіб можна вживати [illegible] курячого гною, тільки не сол[illegible] мистого. Для цього його н[illegible] мочують у воді (три чвер[illegible] бочки гною, а решту долив[illegible] ють водою) і ставлять на т[illegible] тижні в теплім місці для фе[illegible] ментування. При підливан[illegible] розпускають у чотирьох а[illegible] пятьох частинах води. На[illegible] краще не вживати ніяких рі[illegible] ких погноїв під осінь. Д[illegible] рева можуть почати буйно р[illegible] сти й потім верхи поприме[illegible] зають, а часом, то й кора [illegible] стовбурі потріскає. Підлива[illegible] ня гноївкою найліпше робит[illegible] вчасно на весні. Молоді д[illegible] ревця звичайно не потребуют[illegible] погноїв, хіба що ґрунт дуж[illegible] бідний. Ті, що родять, баг[illegible] то користають з угноєння, а[illegible] й тут не потрібно надмірно[illegible] гноєння. Гноївку звичайн[illegible] розливають по цілому сад[illegible] не під самими деревами. К[illegible]ріння широко розгалужуєтьс[illegible] більше навіть ніж корона дер[illegible] ва. В Старім Краю коли[illegible] вертіли діри в ґрунті й ту[illegible] лили рідкі погної. Цього р[illegible] бити не варт, розливання [illegible] поверхні ґрунту цілком вдов[illegible] ляє. На один квадратовий я[illegible] можна вилити одно відро ро[illegible] веденої гноївки.

Друга відповідь: Стар[illegible] дерево ліпше перещеплюва[illegible] в короні, цебто до галузо[illegible] Не можна перещеплювати во[illegible] галузок нараз, бо це силь[illegible] шкодить дереву, а може і вб[illegible] ти його. Якщо дерево м[illegible] пять-шість головних галузо[illegible] розділіть перещеплення [illegible] три роки. Першого року зр[illegible] те дві галузки й перещепіть [illegible] бажаним сортом. Другого р[illegible] ку ще дві, а третього реш[illegible] Щепити можете в ріжні спос[illegible] би. Звичайно це роблять [illegible] способу кожуховання (за к[illegible] ру) або навіть і очкуван[illegible] Очкування треба робити не [illegible] грубої галузки, але до бічн[illegible] не грубшої як палець завгру[illegible] шки. Щепити можна на вес[illegible] а очкувати як на весні так [illegible] серпні або вересні.

Третя відповідь. Очка [illegible] овочевих деревах дозріваю[illegible] десь у середині місяця серп[illegible] Пізнати, чи очко дозріле, м[illegible] на так: візьміть у руку моло[illegible] галузку, що виросла цього р[illegible] ку, й зігніть її. Якщо во[illegible] гнеться мов трава, то ще зе[illegible] на. Коли ж тріскає, дає з[illegible] ніби дерево ломиться, оч[illegible] готові. Також можете зірва[illegible] листочки згори вниз і к[illegible] вони не відривають кори, [illegible] легко відламуються, це значи[illegible] що очка вже можна брати.

М. Карабут[illegible]

Еспанія винна Італії 250 міліонів доля[illegible]

З Мадриду повідомляю[illegible] що еспанський уряд генера[illegible] Франка винен Італії 5 біліо[illegible] лір (250 міліонів долярів) [illegible] допомогу з часів еспансь[illegible] громадянської війни. Це о[illegible] віщення зроблено в офіція[illegible] ній заяві.

Еспанія має також подіб[illegible] довг у Німеччині, але суми[illegible] ку вона мала би сплачува[illegible] не визначено в заяві. Част[illegible] довгу вже сплачено Німеч[illegible] експортами еспанських п[illegible] дуктів ще підчас самої війн[illegible]

ЧИСТЯТЬ РУМУНСЬКУ АРМІЮ

В румунській армії пере[illegible] дять чистку.

Звільнено 9 ґенералів і [illegible] полковників.

ЗАБИРАЮТЬ МАЙНО ЗБІГ[illegible]

Французький уряд Пе[illegible] сконфіскував майно збігців [illegible] нансістів, промисловців і [illegible] налістів.

ПОЛЕВІ ДНІ "ПЛЯНУ ТЕСТОВАННЯ ЗАСІВІВ"

Полеві дні оглядин "Пляну Тестовання Засівів" на протязі десять минулих років тепер відбуваються по цілім Заході. В кожній місцевости можна оглядати поділені грядки родів засіву вирослої пшениці. Багато фармерів будучи причасними на цих полевих оглядинах, зберегли себе від поважних страт, або засягнули вказівок, як збільшити свої прибутки.

Побачте найближчого Сирл Аґе та в справі полевого дня в вашій місцевости.

SEARLE GRAIN COMPANY. LTD.

75

...РАЇНСЬКІ ВІСТИ
...й український католицький тижневик у Канаді.
...кожного вівтірка Видавнича ...пілка "Українські Вісти"
...09 Стріт Едмонтон, Алберта.
...передплата $2.00
...учених Держав $2.50
...голошення не відповідаємо.

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Subscription in Canada per year $2.00
in the United States, per year 2.50

Вівторок, дня 20. серпня, 1940.

...алі торгують українською землею

...з останніх двох тижнях наспіли вістки з европейських ...ць про таємні переговори між Німеччиною і Советами ...аві дальших пересунень границь на сході Европи. Хоч ...стки непровірені й заплутані, то однак факт остається, ...енаситна Москва використовує клопоти Німців у війні з ...ією і за ціну тимчасового миру на сході Німці платять ...шевикам щораз новими землями. Очевидно платять ...ми землями і торгують чужими народами.

...Найновіший торг відбувається, а можливо вже відбувся ... коштом української землі, того клаптика землі, який ...остався поза досягненнями московської потвори.

...Подаємо всі ті вістки, як їх принесли европейські і аме...нські часописи.

...Юнайтед Прес донесла з Лондону під датою 29. липня: ...льські урядові круги повідомили, що Німеччина обмірко...відступлення свого "генерал-губернаторства" Польщі Со...кому Союзові, щоб винагородити Росію за свої впливи ...алкані. Між Берліном і Москвою відбуваються тепер ...говори з метою створити польську советську республіку ...зірець Литви, Латвії і Естонії. Ця нова республіка скла...ся б з провінцій з такими головними містами: Варшава, ...лин, Лодзь і Кельце. Німеччина задержала б південну ...чину, щоб Росія не мала спільної границі з Словаччиною. ...енна Галичина також служила б за коридор до Румунії та ...гатих нафтових піль".

...Польський офіційний часопис "Дзеннік Польскі", який ...дить у Лондоні приніс статтю, на основі якої виходило б, ...українським землям — Холмщині і Лемківщині, грозить ...ка небезпека включення їх під Совєти. Очевидно, цей ...ський часопис не говорить, що це пересунення українсь...земель, а називає це "новим поділом Польщі". Він каже, ...тепер ведуться переговори між Німцями і Совєтами, на ...ві яких Росія дістане в нагороду за добру поведінку на ...ані провінцію Холм, а також східню частину краківсько...губернаторства, яку, як відомо, творить Лемківщина.

...Беручи під увагу попередні вістки польських кол у Лон... які подавали, що Німеччина хоче віддати Росії цілу ...щу крім полудневої полоси Східньої і Західньої Гали..., ці вістки виглядають противорічні, хоч не є неймовірні. ...це вказувалоб те, що німецька окупаційна влада видала ...аз, наслідком якого мають усі Жиди, що мешкають у ...ові, покинути місто на протязі 14 днів. Замітне, що ні...кий уряд дораджує Жидам осідати в Варшаві.

...итіш Юнайтед Прес повідомляє з Лондону, що Гітлер ... торгує Карпатською Україною. Він має намір примуси...Угорщину, щоб віддала Карпатську Україну Словаччині. ...кріпило б німецьку контролю над стратегічною залізни... через Словаччину і Рутенію (Карпатську Україну) до ...нських нафтових теренів.

...Знову телеграма з Риму подає, що Гітлер віддає Карпат... Україну Росії. Страту Мадярщини Гітлер винагородить ...ями Румунії.

...Покищо ще точно невідомо, які є дійсні пляни Гітлера ...х справах, але кореспонденти заповідають, що подробиці ...реформи в південно-східній Европі будуть оповіщені як ...ки прийде до порозуміння між заінтересованими держа..., чи радше, як вже вони дізнаються про кінцевий диктат ...ччини, який в цілости піддержує Італія.

...Велике горе переживає наш парід в Европі і багато чор...думок снується в головах кожного з нас на згадку про ті ...іння. І тому нас непокоять такі вістки. Ще остався не...чкий скравок української землі поза межами найжор...ішого ворога українського народу — Москви, і йому те...загрожує така сама недоля, що братам на схід від Сяну і ... На Холмщині і Лемківщині опинилися тисячі наших ...ігентних втікачів і по змозі сил та обставин працюють ...української духової культури. Хоч кілька сот тисяч укра...кого населення під німецькою окупацією не має ніяких ...тичних прав і хоч німецька влада його грабить, то все ж ... має бодай кутик, де може спокійно переспати ніч. Не ...ємо, що це якісь виняткові права для Українців. Це такі ... навіть менші елементарні права, що їх мають Поляки. ...що на тих землях відновлюється українськими силами й ...ною працею українське життя, не є жадною ласкою Нім... Це тільки доказ великої живучости нашого народу, який ...йтяжчих обставинах хоче і вміє жити.

...Тепер Гітлер веде торг зі Сталіном власне коштом того ...вка української землі. Совєти незадоволені розмежован... земель з Німеччиною і домагаються нового перегляду ...иць з тим, щоб Холмщина і Лемківщина були приєднані ...підсовєтської України, і то з огляду на той процес укра...кого національного відродження, що відбувається тепер ...их землях. А Гітлер постійно дражнить Москву і Сталіна ...тками української землі в надії, що дібє ще одного биз... з большевиками. Це відомий нам зразок націстичної ...ти і шубравства — торгу чужими землями і народами, ... тільки добре було "вибраному" німецькому народові.

...Треба готовитись на чергову трагічну подію, на те, що ... московським чоботом може опинитися остання полать ...ої землі, де можна ще вести леґально національну роботу.

...Коли б таке сталося, американський континент з поважним ...ом Українців став би одиноким осередком української ...лежної демократичної думки. На Українців у Злучених ...жавах і Канаді тоді спаде велика відповідальність за ...шу долю нашого народу і його духові цінности.

До своєї Бурси Б.У.К. в Саскатуні

Вакації кінчаться. Новий 1940-41 шкільний рук на передодні. Студентська молодь заворушується. Все збирається до школи. Певно, одні про довжувати свої університетські студії, інші до нормальної, а ще інші до технічної чи торговельної школи, а багато до вищих шкіл (гай скул).

Свідоме українське католицьке студентство молодці в Саскачевані приїде до нашої Бурси Б.У.К. в Саскатуні! Хочемо вірити, що католицькі батьки Українці пішлють своїх синів до нашої бурси. Хочемо вірити, що так подиктує і сумління і святий обовязок. Що наші статочні батьки мають на увазі важність виховання дітей своїх як зіницю ока свого. За заокруглене виховання так ума як і серця — душі молодця. Бо сучасна державна школа має на меті що важніше ум, інтелект, мускули, фізичні сили молодця.

Однак найважнішу справу, справу релігійного виховання в державній школі не тикають. Бо це дуже і дразлива й делікатна справа в Канаді серед тої суматохи ріжних вір і церков. В Канаді маємо демократичний устрій. Тут дуже шанується свободу совісти і релігії. Так батькам як і поодиноким церквам дають повне право і свободу навчати своїх дітей тої релігії, що самі визнають.

Власне задля цеї так важної цілі заіснувала наша Бурса Б. У. К. В Саскатуні. Конечність релігійного виховання студентства покликало до життя Бурсу Б.У.К. Було то дуже тяжко нашим студентам без свого рідного кутика. Скільки їх поневірялося по глухих закутинах Саскатуну? Голосно давалися чути голоси: Треба нам рідної школи, своєї бурси! Це і була печаливість Їх Преосвященства, Отців духовних і наших свідоміших світських людей. Заложити Бурсу в Саскатуні, де би гуртувалася наша шкільна молодь і навчалася всього свого рідного.

Так Провід як і батьки і саме студентство відчували, що без своєї рідної школи, бурси буде трудно вдержати молоде покоління при собі. Що тепер такий час, що і при рідних установах тяжко нашій молоді навчитися свого рідного. Сьогодні чимало українського студентства відчуває, що вчитися рідної історії, літератури — то це щось як злишнього кидається їм. Вони зовсім перейняті тою високою державною культурою і здається їм, що і нащо їм турбуватися ще й українським. Для них це щось додаткового, маловажного, не конче потрібного.

Діти наших фармерів ще найменше так відчувають. Міські куди більше. Та на всяке здивовання діти наших "свідоміших" інтелігентних батьків отверто висловлюють спротив супроти свого рідного. Чому воно так? Відповісти було би не дуже тяжко. Та було би багато дещо сказати на цю тему. Та що це дуже дразлива справа, нехай ліпше батьки, що не домагають під цим кутом самі собі відповідають.

То правда, що дім то перша школа, а батьки то перші вчителі. Культурні, релігійні батьки, свідомі й релігійні будуть діти. Щирі, патріотичні батьки, жертвенні й патріотичні будуть їх діти. Родичі, що знають опанувати себе, що перед дітьми ніколи не виявлять зневаги, міжусобиці одно на другого, ані на прочих людей їхні діти наповнять свої серденька найкращими чувствами вірности й любови й пошани до всего свойого рідного. Так що ніяка вража сила не зломить їх. І хоч сучасний зіпсутий світ як відемно впливає на молодь дітвору, як зле товариство, деморалізуюче кіно, порнографічна преса, видавництва, то таких, здорових, християнських католицьких дітей не так скоро зломити зможуть.

І навпаки, коли родичі нераз нарікають, мовляв, що їхні діти недобрі: вперті, зарозумілі, зухвалі, неправду говорять, крадуть, ліниві, ані до молитви, ані до церкви не мають охоти, ані старших не шанують, то може бути що на них має відемний вплив і зіпсуте товариство, злі письма, зле кіно, але в першій мірі бу лоби дуже порадно батькам тих дітей хоч дрібку застановитися над собою? Та спитати себе а яке наше життя, наше поведення, наш примір? Бо як каже наша пословиця: яблуко далеко невідкотиться від своєї яблінки. Бо чим серденько дитини буде наповнене з дитинства тим воно і по вік не охолоне! Як по овочах пізнати дерево так по дітях пізнати родичів. Дитина то дійсно, як каже один вчений, розположений фотографічний апарат, що дуже точно і якурат но знимає фотографії з батька матері, їх денного поступу, діяльности й життя.

Діти знаменито відзеркалюють родинний дім. Уровень релігійности, свідомости, любов до свойого рідного, початок виховання дитина вже з родинного дому виносить. Динамічний чинник в людини то її воля. Власне волю треба якнайстранніше заправляти до доброго вже зза рання як лише дитина починає понимати речи й окруження. Якщо заправиться так волю додатно ззамолоду тоді й учителям в школі буде дуже справно сталити волю, розвивати ум і серце, та виховувати заокруглений характер.

Власне таке виховання волі, з огляду на надприродну ціль молодця і взагалі всеї молоді то є найважніше завдання Католицької Церкви. Таке саме важне завдання і нашої Бурси БУК-а в Саскатуні.

Тому наш апель до свідомих щирих Українців посилайте своїх синів до нашої Бурси на виховання! Наша Бурса то родинний дім для ваших синів. В нашій Бурсі маємо на меті доповнити виховання волі. Згармонізування волі, розуму і всіх сил душі, після найдоскональшого прикладу Спасителя Ісуса. Бо ніякий інший науковий чинник не впливає так додатно на виховання волі як власне чинник релігійний! В державній школі зовсім не тикають його, тоб то науку релігії. Тому власне в нашій Бурсі докладати мемо всіх своїх зусиль щоби доповнити цей брак. Та щоби допомогти нашим молодцям якнайкраще виховати гарний, семетричний, благородний характер: християнський католицький джентлмен!

УПРАВА БУРСИ.

Вістник Братства Українців Католиків

Успіх Конгресу Шкільної Дітвори в Мондері

Цих вакацій, як кожного іншого року, Отці Василіяни старалися перевести двотижневу катехизацію по всіх парохіях і школах. До помочі прийшли їм: П. Василь Філевич, що учащає до семинаря в Едмонтоні, Брати Богослови ЧСВВ, Сестри Служебниці й отсі учителі: панна Марія Елиняк, п. Петро Старко, п. Антоній Савич і п. Микола Слобода. Катехизація, спів і руханкові вправи відбувалися після уплянованої програми. По можности давалося лекції рідної мови.

Дня 4-го серпня відбувся величавий "Діточий Конгрес" у Мондері, в котрім узяли масову участь діти, що учащали на катехизацію. Заступлені були отсі парохії: Борщів, Веґревил, Восток св. Николая, Гилліярд, Делф, Івасюки, Краків, Коперник, Лішор, Мондер, Новий Київ, Пено, Скаро, Чипман.

Сам день конгресу випав дуже величаво. В неділю рано на чисте голубе небо викотилося усміхнене сонце та золотими лучами обняло кожну травичку, кожний листочок на дереві. Воно наче тішилося, що нині має відбутися перша величава маніфестація українських канадійських дітей у Канаді. Це перший раз вони спільно заявляють свою вірність Господу Богу, це перший раз вони будуть пописуватися найкращими здобутками пильної праці в школі катехізму. А легенький, свіжий вітрець, наче з радости, тихо гуляв по полю та колихав широкими ланами зеленого збіжжя, бавився листям дерев. Сам Бог здається благословив цей день, бо ніхто не сподівався такої погоди по вчорашньому насуплому, холодному дні. Все мов би приманювало, щоб ніхто не лишився дома.

Коло 8 години рано самоходами й троками зачала напливавати дітвора до василіянської ґроти в Мондері. Там кожна дитина дістала синьо-жовту ленту й накриття на голову. Год. 9.30, коли всі були уложені, зачалася Примарія, що її відправив Впр. о. Н. Саварин, Ігумен мондерського монастиря. Діти співали побожні пісні, а потім приступили до Св. Причастя. Що за радісний вид! Чиє серце не зворушилося, коли з поверх 800 молоденьких грудей линула ґрімка пісня й неслася гень понад хмари, понад облаки, перед Престіл Всевишнього — за свої родичів, за свій нарід, за щастя всіх людей, а потім цілою хвилею припали у стіп престола, щоб спожити Хліб Ангельський, Св. Причастя! Це правдиво "благословенний дим кадила", це найкраща молитва.

По Св. Причастю батьківським словом промовив Ігумен мондерського монастиря, Впр. о. Н. Саварин.

По Службі Божій наступило сфільмовання всіх дітей разом зараз коло ґроти. Фільмованням занимався Всч. о. Лесюк ЧСВВ. Відтак всі величавим походом — чвірками — пустилися на площу "Україна Парк", що находиться в ліску по другім боці дороги. Старші люди лишилися на Співану Службу Божу, на якій співав хор з Мирнам.

На площі дістали діти снідання, а відтак рішено зробити пробу руханкових вправ, у котрих взяло участь до 500 дітей. Діти нижче 10 років не брали участя у вправах. Ці вправи випали так чудово, що рішено зараз їх сфільмувати, хоч фільмовання було призначене на годину 5-ту. Коло години 6-ої ці вправи знову повторено в присутности всіх людей.

По обіді коло год. 2 зачалася концертова програма, що її переводив Всч. о. А. Химій ЧСВВ. Підчас цієї програми відбувся катехізмовий попис. Зпоміж гурту викликано кожну десяту дитину, що найкраще вчилася катехізму. Їм дано кілька поважних питань. Всі рвалися до відповідей, одначе час не позволяв ставити кожному питання. Всі бачили, що вони добре вчилися й заслугують на нагороду. Гарне признання і похвалу зложили їм почесні судді Впр. о. С. Шевчук ЧСВВ, і Впр. Брат Методій Козяк ЧХБ.

Дуже імпонуюче враження робили спільні співи, що ними проводив Пр. Бр. Б. Слобода ЧСВВ, богослов. Поверх 800 дітей стояло на пятформі, а дзвінкий голос з їхніх молоденьких грудей вихоплювався через голосники (меґафони) й луною розлягався по лісах, по полях, заливав ціле місто й губився гень десь в облаках небесних. Така чарівна та українська пісня, що прикувала увагу всіх людей. Неодному й сльоза виступила. По спільних співах поодинокі групи виступали ще зі своїми спеціяльними точками. Особливо Веґревільці писувалися своїми танками, співами та своєю орхестрою. Це все вони завдячують свому молодому, активному діриґентові п. І. Гузілеві. На спеціяльну увагу заслугує орхестра зі школи "Параскевія", що її підготовив місцевий учитель п. Володимир Перич. Хлопці з Кракова мали вправи з толірцями, а дівчата вправи лентами рівночасно співаючи. Зі школи Подоля виступали зі співам. Всі прекрасно вивязалися зі своїх точок. Правда, були ще й декламації, що їх виконано по мистецьки. Словом на цім конгресі виявилася здібність і талановитість українських дітей. Треба тільки над ними працювати, треба їх виховувати, щоб вони, як українські діти були добрими членами свого народу, добрими горожанами Канади, щоб були правдиво дітьми Божими. Старші повинні поважно застановитися над цею проблемою. Чи наші діти мають можність всесторонно розвивати свої таланти, свої здібности? Чи мають відповідну літературу, виховавчі інститути, щоб вишколити своє серце, щоб вирізбити своє серце? А це найважніша справа. Не можна поминути ще одної точки а іменно: промови п-и Лесі В. Нецик з Тофілд, Алта. Ця дівчина, що має тільки 17 років приїхала минулого року зі старого краю говорила так сміло й відважно, з таким запалом й емоціяльністю, що по просту всіх прикувала до себе. Вона говорила про тяжкі переживання нашого народу. Молоді хлопці й дівчата повинні брати собі з цього примір та попробувати свого таланту в бесідництві. А панні Лесі Нецик бажаємо найкращих успіхів на тім полі.

Їх Ексцеленція Кир Василій, не могучи прибути на конгрес ізза навалу праці надіслали своє щире благословенство цього змісту: "Дуже жалую, що не зможу прибути на Конгрес Діточий до Мондер на 4. серпня, бо маю заповіджені Візитації, так що здається у літі не буду міг приїхати до Алберти. Однак на Конгрес засилаю щирі бажання успіхів та наше Архиєрейське Благословення".

Від "Укр. Католицького Юнацтва" прийшов привіт слідуючого змісту: "Діти і молодь, це світ і надія народу. Від молоді залежить наша будучність. Кожний нарід що себе шанує і любить, старається якнайкраще виховати свою молодь.

Ми тішимося, що ви зарядили в Алберті Конґрес Діточий, який має відбутися в Мондері в неділю дня 4. серпня.

Із цеї нагоди шлемо Вам з Манітоби сердечний привіт і бажаємо Вам якнайкращого успіху. Най Бог помагає Вам виробляти Ваші молодечі таланти тіла і духа, для своєї слави і на добро нашої Вітчини Канади.

За Заряд "Українського Католицького Юнацтва":

Полікарп Божик,
Президент.
о. А. Луговий,
духовий дорадник.

Від Саскачевану устно зложив привіт Впр. Бр. М. Козяк. Він сказав, що такі конґреси повинні робити в кожній провінції. Вони мають великий вплив на дітвору.

По концертовій програмі відспівано по українськи "Ґад сейв да Кінг" — "Боже щасти Йому". По концерті була перекуска а відтак ще раз руханкові вправи. Тепер декотрі діти поїхали домів, але багато лишилося до пізного вечера, щоб побачити висвітлення цікавих фільм та налюбуватися штучними вогнями — (файр воркс), що своїми ріжно-коліровими світлами продирали вечірну темноту.

Хто в той день був на конґресі не пожалував того. Діти й всі люди розходилися з одушевленням і великим піднесенням на дусі. Всі бачили, що цей день остане якнайкращим й дорогим спомином серцях дітей.

На прикінці треба згадати, що велика подяка належиться мондерським паням і панночкам, що не жалували великого труду й праці, щоб приготовити смачний обід й перекуску для дітей й всіх людей, що їх число разом сягало до 3,000.

Вірлиний.

Українська Греко-Католицька Парохія в Гемилтоні

ЗЛОЖИЛА НА КАНАДІЙСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

В листопаді, 1939	$26.50
В лютім, 1940	$12.00
У квітні, 1940 (спільний концерт)	$50.00
в серпні, 1940	$33.62
Разом	$122.69

о. М. Оленьчук, парох.

Подяка

При кінці літнього сезону почуваюся до милого обовязку щиро подякувати членам заряду української греко-католицької церкви, просв. товариству ім. М. Шашкевича, Жіночому Т-ву ім. кн. Ольги в Гемилтоні, Онт., Впр. ОО. Духовним — сусідам, Впов. Докторам: Пилипюкові і Шмильському з Гемилтону, Луцикові й Куликові з Торонта, персоналові "Українського Робітника", Гетьманцям з Торонта, всім членам і прихильникам парохії Гемилтону і щирим моїм знайомим і приятелям з Торонта, Брентфорду, Кичинеру, Ошави, Веланду, Сарнії, Ектону і інших менших місцевостей за ласкаву поміч і численну участь у двох українських великих пікніках-фестинах. Це були дійсно великі пікніки великим числом присутніх гостей, великою сумою гроша і великою любовю до української греко-католицької Церкви і Української Нації.

Широсердечно дякую і молю Бога за ласки для Вас і Ваших родин.

о. М. Оленьчук, парох.

Конгрес Української Католицької Молоді в Злучених Державах

(2, 3 і 4 СЕРПНЯ)

В пятницю, суботу й неділю відбулася в Нюарку, Н. Др., в Ессекс Гавс, сема конвенція Української Католицької Молоді.

Конвенція була численна й пройшла з повним успіхом.

Конвенція приняла резолюцію в якій заявилась за Соборну Самостійну Українську Державу.

До уряду Ліги Української Католицької Молоді вибрані: професор Іван Киселиця, з Гаррисбурга головою (вже третій раз); п. Володимир Лотович, з Джерзі Сити, першим заступником голови; п. Павло Гиса з Ню Йорку, другим заступником голови; п. Михайло Стецик з Ню Йорку, третім заступником голови.

Господарем бенкету був посол п. Степан Ярема з Ню Йорку.

Ексцеленція Кир Константин Богачевський відкрив святочну вечерю молитвою. Всі присні, а було їх майже 500, вста ли з місць і старо-українським звичаєм відспівали молитву "Отче Наш" хором.

Пізніше були промови.

Перший сказав принагідну промову Ексцеленція Кир Константин, а потім промовив Ексцеленція Кир Іван Бучко.

Далі промовляли Преосвящений Томас Боланд, римо-католицький епископ з Нюарку, Впр. о. Совітник Володимир Лотович, голова Провидіння, п. Микола Мурашко, голова Українського Народнього Союзу, п. Іван Киселиця, голова Ліги Української Католицької Молоді, й інші.

Бенкет закінчено відспіванням американського й українського гимну. ("Америка")

Совети далі напастують Фінляндію — каже фінський уряд

Фінський уряд був змушений проголосити заяву, звернену до цілого світу, в якій виясняє причини того, чому Совєти далі атакують Фінляндію і домагаються випущення на волю членів "пятої колюмни", заарештованих за демонстрації, влаштовувані ними проти фінської влади. В Фінляндії є заборонена комуністична партія. Як теж, з причини воєнного стану, заборонені без дозволу влади публичні зібрання, віча чи демонстрації. Комуністи обходять усі ті заборони на ріжні лади. Наслані з Москви платні аґенти заложили товариство, яке назвали "Товариство для мирних і дружніх відносин між Фінляндією і СССР". Це товариство веде аґітацію під такими кличами: "Долів з урядом!" і "Хай живе совєтська Фінляндія!" І ось під такими кличами орґанізує всюди демонстрації. Щоб це припинити, фінляндська влада наказала арештувати кількох совєтських аґентів. Арештовані, це ті, оплачувані Москвою особи, за якими вспоминається совєтський уряд і вимагає їх звільнення як "приятелів Совєтів". Це є ті, над якими обняв "протекторат" сам совєтський комісар заграничних справ Молотов, коли виголошував свою промову на нарадах Верховного Совєту. Отже іде про горстку платних аґентів Москви, що прикривається "миром" і "дружніми відносинами" і намагається колотити спокій Фінляндії, щоб таким чином дати Совєтам формальну притоку до нового нападу на Фінляндію.

ФРАНЦІЯ ПЕРЕД ГОЛОДОМ

До Америки приїхала французька суспільна діячка і журналістка пані Луїза Вайс. Вона в імені Франції зробила апель до Америки, щоб Америка помогла Франції, яка знаходиться перед загрозою голоду. На території незанятій Німцями, казала вона, знаходиться 22 мiлiонів Французів. Їх харчеві запаси дуже малі. З жовтнем цього року там наступить великий голод, коли Америка не поспішить із помочею. Теперішні часи, що їх переживає Франція, найгірші в цілій її історії, казала вона.

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

СЕРПЕНЬ

Н **9 по С.** Евсигнія ісп.
П **Преображення Господнє**
В Дометія прпм. Пасєива м.
С Еміліяна ісп.
Ч † Матея ап.
П Лаврентія
С Евпла мч.

Н **10 по С.** Фотія й Анікити мч.
П Максима ісп.
В Міхея прор. Пер. м. Теод. П.
С **Успення Пр. Богородиці**
Ч Перен. Нерукотв. Образа
П Мирона мч.
С Флора й Лавра мч.

НЕДІЛЯ 10-ТА ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА

Євангелія св. Матея, зач. 72.

У той час приступив до Ісуса чоловік, що упав перед ним на коліна, і сказав: Господи, помилуй мого сина, бо він сновида і тяжко мучиться, бо часто паде в огонь і часто в воду. І я привів його до твоїх учеників і не могли його уздоровити. А Ісус у відповідь сказав: О роде невірний і розпусний, доки буду з вами, доки терпітиму вас? Приведіть мені його сюди. І погрозив йому Ісус і вийшов з нього біс і одужав хлопець від тої години. Тоді приступили ученики до Ісуса на самоті і сказали: Чому ми не могли його вигнати? Сказав їм Ісус: Через ваше невірство. Бо істинно кажу вам, коли матимете віру як зерно гірчиці і скажете цій горі: Перейди звідси туди, і перейде, і ніщо неможливого не буде для вас. (А цей рід не виганяється, хіба молитвою і постом). Як же вони перебували в Галилеї, сказав їм Ісус: Син Чоловічий має бути виданий у руки людей, і убють його і третього дня воскресне.

Проф. Микола Чубатий.

Якої віри була Києво-Печерська Лавра в 11-тім століттю?

Знов повертаємо до того самого питання: чи Україна за перших наших князів, в часі нашої найбільшої світлости, була католицькою чи незединеною з Апостольським Престолом, або як у нас помилково говорять, чи була православною. Ще один доказ нині наведемо, який повинен людей доброї волі переконати не менше як попередні докази, що первісна віра наших батьків була католицька. Могутнім голосом за католицьким характером України в другій половині 11-го століття промовляє католицька постава монахів славного на цілу Україну, а не тільки на цілу Україну, а на цілу Східну Европу, київського монастиря званого Печерською Лаврою.

Так як Київ в старій нашій історії звався "Матірю руських городів", таксамо київський печерський монастир звався і в дійсности був матірю всіх українських монастирів. Його начіння та вплив на релігійне життя було великанське продовж 850 літ, аж до скасування того святого місця большевиками. Сам монастир заложено якраз десь в тім самім часі, коли у Византії патріярх Михайло Керуларій збунтувався проти Христового Намісника, то є в половині 11-го століття.

Перші монахи замешкали в печері, яку для себе викопав був знаний вже нам, перший Українець на київськім митрополичім престолі, Іларіон. Звідси пішла назва Печерської Лаври. (Лаврами називали на Сході великі матерні монастирі, від яких походили другі). Правдивим духовим батьком печерського монастиря та виховавцем перших монахів став ігумен Теодозій, знаний у нашій богослужбі під назвою Святого або Преподобного Теодозія Печерського.

Преподобний Теодозій упорядкував життя монастиря після поширеного тоді на Сході*) так званого студитського, дуже острого правила. Він збудував першу церкву та перший монастир. Для монахів був він недосяжним взором побожности та аскетичного життя. Тому історія загально вважає Преп. Теодозія правдивим основником Печерської Лаври.

Свою Божу працю на українській, кількадесять літ тому охрещеній землі, вів Преподобний Теодозій за панування знаного вже нам наслідника Ярослава Мудрого, великого князя Ізяслава, найбільше католицького княза старинної України, та приятеля папи Григорія VII. Тому цікавим буде знати, як дивився ігумен печерського монастиря Преподобний Теодозій на католицьку працю свого князя та чи годився з нею чи її осуджував?

Цілком природна річ, що й патріярх византійський по своїй схизмі не засипляв своєї справи. Він конечно хотів перетягнути українську землю на дорогу церковного бунту. Тому шукав собі до того на Україні союзників — звичайно — політичних ворогів католицького князя Ізяслава. Одначе головна увага патріярха була звернена на Печерський монастир, що світив приміром побожности для цілої України.

І щож виказує історія? Чи вдалося патріярхові прихилити для себе Печерську Лавру? Історія виказує щось якраз противне. Печерський монастир стояв тоді непохитно при Католицькій Церкві а при своїм католицькім монарсі князю Ізяславові.

Пануючий князь та побожний ігумен то два найбільші приятелі в Києві. Мав князь якусь життєву трудність чи журбу, передовсім з боку молодших князів, яких підбунтовували постійно висланники патріярха, так спішив до побожного ігумена та там на березі Дніпра находив пораду і духову розраду.

На короткий час повелися інтриги. Молодші брати підняли бунт та прогнали з Києва князя Ізяслава. І щож робить ігумен Преп. Теодозій? Він кидає церковну клятву на молодшого князя Святослава за це що вдерся безправно на київський престіл та заявляє, що ніколи його не узнає правним князем. І дійсно не узнав його до своєї смерти, яка наступила скорше заким католицький князь Ізяслав, при помочі папи Григорія VII, вернув на престіл свого батька.

Одначе Преподобному Теодозієві йшло не тільки про свого правого вірою і правого правами до престола, князя Ізяслава. Його свята душа куди більше трівожилася, щоб по його смерти в мури монастиря не дісталася схизма. Його серце вичувало, що патріярх збаламутив вже монаха Нікона а той баламутити став других. Тому Преп. Теодозій, скликав перед смертю братію, каже їм вибрати собі ігумена-наслідника: "Кого хочете — говорив — вибирайте собі, з виїмкою Нікона". — Заплакана монаша братія знала, кого хотівби бачити вмираючий їх Духовий Провідник своїм наслідником. Вони знали, що "духовою дитиною Теодозія" — як говорить наша стара літопись — був скромний монах Стефан, горячий приклонник тих самих ідей, що й Теодозій. Тому й вибрали ігуменом Стефана. Ігумен Стефан, подібно як Преподобний Теодозій, твердо стояв при католицькій Церкві.

Доки ще жив Преподобний Теодозій, Никон не відважився явно виступити. Колиж Теодозій замкнув очі на віки, Никон підняв бунт проти свого ігумена Стефана; на щастя потягнув за собою тільки невеличкий гурт монахів. Нічо не поміг йому князь Святослав, бо монахи трималися твердо заповіту Покійного Теодозія. Тоді Никон покинув печерський монастир та перенісся за Дніпро, де заложив власний монастир. Як византійська схизма зродилася з бунту, так і на Україні почала родитися вона серед монахів з бунту проти правого печерського ігумена Стефана.

Коли католицький князь Ізяслав кілька місяців пізніше, при помочі папи, вернув на свій київський престіл, вже не застав свого улюбленого приятеля, Святого Ігумена при життю. Побідного князя прийшлося у брамах города Києва витати вже новому, молодому ігуменові, Стефанові.

Кілька літ ще князював у Києві князь Ізяслав. Тількиж літ ігуменував над святими київськими печерами ігумен Стефан. Положив він для монастиря теж великі заслуги; збудував новий мурований монастир, помножив братію. За нього в мурах монастиря скромний монах Нестор підготовлявся до писання своєї славної літописи, в якій давав відповідь на питання: "Звідки взялася Руська Земля, хто в Києві перший начав княжити і звідки взялася наша держава".

По смерти князя київського Ізяслава перенісся ігумен Стефан на Волинь та став володимирсько - волинським епископом в землі, в якій княжив син Ізяслава, ревний католик Ярополк; тойсамий, що його батько висилав як післанця до папи.

Православний історик Заїкин стверджує що епископ Стефан зазначився на Волині тим, що до кінця свого життя (1089 р) все держав з Римським Престолом та вкорінив католицькі погляди на Волині на десятки літ та вмер славлений як святий. Видно, що в українській Церкві його католицькі погляди не були перешкодою до того, що пізніші українські митрополити узнали його святим.

Ось і маємо дальший доказ на це, якої віри були наші предки за наших перших князів, та як кріпко держався тоді католицької віри наш славний Києво - Печерський Монастир. ("Шлях").

*) Редактор автокефального "Вістника" в Вінніпегу пописувався недавно знанням історії Церкви і написав, що Митрополит Андрей Шептицький впровадив у Галичині латинський Чин Студитів. Ніякого чину Студитів у латинській Церкві не було й нема і це ми докладно пояснили вченому редакторові в окремій статті. Студитський чин це найстарший український монаший чин, що повстав за великого князя Ярослава Мудрого. — Ред. У. Вістей.

В нашій Дієцезії в Канаді

"Канадійський Вістник"

Вийшло 2 число Канадійського Вістника на 32 сторін. Папір добрий, виконання бездоганне. Крім урядової частини епископських розпорядків і хроніки дієцезії є там 5 викладів наших Отців підчас конференцій духовенства. Ці виклади такі гарні, ріжнородні, і прямо досконалі, що варта було би, колиб також наш ширший загал зміг їх прочитати. З них доперва можемо виробити ясне поняття про культуру та високе образовання нашого духовенства в Канаді. Отці автори є з усіх сторін Канади — з заходу, сходу і середини. Теми викладів ріжні — суспільні, моральні, педагогічні, душпастирські — а всі прекрасні. І коли Ви схотілиб порівнати приміром тільки це одно число скромного нашого КЕВ з шумними книгами сектантів, Ви доперва наглядно зрозумілиб ріжницю між ними і нами. Священики, котрі стоять так високо культурно, тим самим найкраще свідчать про своїх вірних. Хто має знання і культуру, той доперва годен високо піднести нарід. І щасливий нарід, що має таких священиків.

КЕВ можна дістати в Епископській Канцелярії у Вінніпегу.

("Будучність Нації")

Благословення церкви в Кукс Крік, Ман.

Дня 21. липня, 1940 відбулося благословення нашої величавої новопобудованої церкви в Кукс Крік, Манітоба. Архиерейську Службу Божу відправили Їх Ексцеленція Преосвященний Ладика в сослуженні Впр. о. Ю. Жидана ЧСВВ., о. Роборецького з Давфину і о. Сирника з Вінніпегу. На торжестві було яких 5,000 наших вірних. Зїхалися сотки самоходів. Церква є на 100 стіп широка, 140 стіп довга і 110 стіп висока в бані. Це найбільша наша церква в західній Канаді. Архітектом був парох в Кукс Крік, Всч. о. Пилип Ру, наш невтомний будівничий-священик.

Архиерейська Візитація в Босежур.

Їх Ексцеленція Кир Василій Ладика посітили в неділю, о год. 5-ій попол., церкву св. Духа в Босежур, Ман. При вході повитано Їх Преосвященство стародавним українським звичаєм — хлібом і сіллю. Преосвященний відправили Молебен в сослуженні о. Вінцентайна ЧСВВ, з Вінніпегу і виголосили проповідь.

Вийшли два молитвенники в Канаді.

Вийшли два молитвенники, один тільки в українській мові, накладом Отців Редемптористів в Йорктоні, "З нами Бог" на 512 сторін — з повним змістом (є навіть короткий начерк історії України), ціною 80ц з пересилкою, і

"THY KINGDOM COME" в англійській мові, накладом Отців Василіян в Мондері, що є переводом о. А. Лугового, нашого молитвенника "Да прийдет царствіе Твоє' для тих, які по українськи читати не вміють і ходять до наших церков. Цей другий найде своїх читачів в містах серед молодого покоління. В цім другім Служба Божа є ще додана в церковній мові, але англійським переписанню — решта все по англійськи. Ціна того 50ц.

ДЛЯ ЦЕРКОВНИХ ХОРІВ:

Літургічні мельодії на-3 і 4 голоси на мішаний хор (25 кусників) з додатком церковних пісень (8 кусників), укладу о. Володимира Стеха ЧСВВ, ціна $1.00.

Служба Божа на мішаний хор, партитура найкращих кусників (21) на кожний голос осібно (гектографічна відбитка, ціна $1.50, можна набути в Бібліотеці Добрих Книжок, в ОО. Василіян у Мондері, Алта.

З життя Українців Католиків в Зл. Державах

Сема конвенція Української Католицької Молоді Північної Америки відбулася в Нюарку в днях 2, 3 і 4 серпня з великим успіхом і є доказом поширення і щораз більшого зросту тої організації.

В конвенції взяли участь делегати від 150 відділів організації, крім того 300 гостей. На бенкеті було присутних 500 осіб.

Конвенцію звеличали своєю присутністю три Епископи: Преосв. Кир Константин Богачевський, Преосв. Кир Іван Бучко і Преосв. Боланд. На архиерейській Службі Божій приступили до св. Причастя всі делегати — разом 200 осіб молоді.

Поширюють католицький часопис. — Український католицький тижневик "Шлях" пише:

"Всч. о. Ярослав Борса, душпастир українських фармерських кольоній Норт Дакоти має тільки 85 родин у своїй широко розкиненій парохії. Але о. Борса придбав серед своїх парохіян 32 постійних передплатників для "Шляху", а крім того розпродується серед його парохіян 20 додаткових примірників — разом 52.

Всч. о. Крохмальний веде також невеличку громаду Росс горд (Огайо), а одначе вспів позискати для "Шляху" 20 постійних передплатників. Завдяки його заходови розходиться серед тамошніх громадян ще 20 примірників — разом отже 40.

Всч. о. Козоріз, парох з Бофало, придбав "Шляхові" 70 передплатників.

Та все таки першенство остає за о. Побуцьким, парохом Дітройту, де наш дієцезальний часопис висилається аж 311 передплатникам. О. Побуцький хоче довести до того, щоб кожна українська католицька родина в Дітройті та прилучених громадах передплачувала та читала бодай один примірник "Шляху".

Поширення "Шляху" значить поглиблення впливу нашої Церкви а так само і оо. Духовних".

20,000 учасників "Українського Дня". — Заходом українських католицьких парохій в Лакаванна і Лизен, в стейті Пенсилвенія, відбувся 21. липня "Український День" в Ракі Глен, в якому взяло участь 20,000 людей, в тім 10 наших священиків, між ними Впр. о. А. Трух, ЧСВВ. Архиерейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Константин Богачевський. Грошевий прихід з "Укр. Дня" і бенкету призначено на український католицький Семинар у Стемфорді.

Такий самий "Український День" відбувся того дня в Перт Амбой, де архиерейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Іван Бучко. І там призначено весь дохід на стемфордський Семинар.

У Вилтон (Норт Дакота) відбулася 12. липня Місія, яку перепровадив о. А. Трух ЧСВВ. Підчас Місії загостив на канонічну візитацію Преосв. Кир. Константин. На закінчення Місії посвячено дім Сестер. О. Місіонар зорганізував відділ Української Католицької Молоді. Переведено поважну збірку на Семинар і Вищу Школу в Стемфорді. Заложено також цілоденну українську школу.

ПОВОРОТ ДО ЦЕРКВИ У ФРАНЦІЇ

З Франції доносять, що у цім краю помітний сильний зворот від попередньої безрелігійности до Церкви та віри. — "Многі тут думають — доносить Ню Йорк Таймс — що одною з причин розгрому Франції було легковаження урядом моральних цінностей" — Дальше доносить "Таймс", що правительство маршала Петена дозволило монахам строгого чина Картузів вернути до їх давньої обителі Гранд-Шартрез, з котрої їх тому 37 літ вигнало було тодішнє т. зв. "поступове" та "ліберальне" цебто безбожницько-радикальне правительство.

Молодечі католицькі організації а таксамо організація "Молоді Робітники" ростуть на очах та попирають відбудову Франції на християнських основах. Преса містить статті спід пера визначних церковних діячів, чого передше не бувало. Ось так воєнне нещастя, що стріло Францію, може вийти їй на добро. Бо моральне відродження народу важніще всего.

ТАКОМУ НЕМА ЩО ВІРИТИ

Французький сенатор Рено, дуже добрий католик, приїхав раз до Парижа в дуже важних справах свого департаменту в полудневій Франції. Замовив собі помешкання в порядному готелі й заплатив згори за цілий місяць.

Власник готелю спитав, чи бажає мати якусь посвідку.

"Посвідки мені не треба," відповів сенатор, "Бог найкращий свідок, що я все заплатив".

"Що!? То Ви ще в Бога вірите в нинішних часах?!"

"Алеж певно, дуже певно, що вірю", відповів сенатор, "а Ви не вірите?"

"Ні, пане, не вірю."

"Ну, то в такому разі дайте мені, будь ласка, посвідку. Бо таким людям, що Бога не признають, небезпечно на слово вірити".

НУ, І ДЕ Ж БУДЕ НА СВІТІ ДОБРО?

Скінчилася Служба Божа в неділю, і нарід тисячною масою з церкви на вулицю висипавсь. А якийсь безбожник хоче вдавати мудрого, став собі посеред вулиці й на все горло верещить:

"Ну, і деж буде на світі добро?! Якже, прошу ж я вас, може на світі бути добро, коли тут ще така страшна темнота, такі забобони страшні: куди глянеш, попи, церкви, дзвіниці... Ні, людоньки, не може бути добра, і не буде добра, я вам вповідаю, що не буде. Добро хіба аж тоді настане, як усі церкви з землею будуть зрівняні, і як на тих місцях, де тепер церкви стоять, зелена трава поросте".

Тут уже хотів мудрагель свою промову нагло вірвати, але якийсь відважний і бистрий парафіянин додав громовим голосом отаке закінчення:

"Так, так! Аж тоді буде добро, як на тій зеленій траві будуть пастися такі дурні віслюки, як ти!"

Нарід, розуміється, вибухнув сміхом, а мудрагель застиджений, та упокорений пішов спустивши носа.

Внук Форда став католиком

Внук славного американського фабриканта автомобілів Генрі Форда одружився з панною Аннаю МекДоннел, католичкою, і перед шлюбом самий перейшов з протестантизму на католицьку віру. Перед шлюбом охрестив його в католицькій церкві Преосв. Фултон Шін, президент католицького університету. Його батьком є Едзел Форд, президент автомобілевої компанії Форда.

Москва висилає віруючих Жидів з Галичини на Сибір

Англійське радіо перехопило вісти з київської радіової стації. З Києва подається, що Жидів-хуситів із Східньої Галичини большевицька влада переселює до т. зв. жидівської советської републики Біробіджан на Далекому Сході (за Балканським озером).

Це переселення, як каже київська радіова стація, поступає з успіхом. На початок зими Жиди із Східньої Галичини вже мати-муть для себе новопобудовані хати в Біробіджані.

Спільні кухні для населення Великої Британії

Уряд Великої Британії придумав спосіб масового прохарчування населення, щоб щадити харчеві продукти та топливо. В ріжних середовищах позакладано спільні кухні з великими їдальними салями. У такий спосіб одна піч заступає 1,000 печей, а один обід з трьох добрих страв, коштує лише 20 центів. Такою новостю вдоволені особливо робітники по містах. В однім робітничім кварталі є 1,000 робітничих мешкань, а там живе 2,000 дорослих і 3,000 дітей. Там видано 2,300 обідів останнього тижня. Газ за ті обіди коштував лише $8.20.

Румунія під диктатом Німеччини

Румунський уряд є тепер цілковито на услугах Берліна, який зачинає йому попросту приказувати. Так треба розуміти останні вісти, що їх принесла німецька преса, в яких кажеться в рішучій формі, що Румунія мусить негайно полагодити свої непорозуміння з Мадярщиною і Болгарією. Іде тут про відступлення Добруджі Болгарії, а Трансильванії Мадярщині. На те все має Румунія тепер тільки одну відповідь: заяви вірної служби Німеччині. Вона покликується на те, що завжди була при Німеччині, та що навіть в тій хвилині, коли Німеччина пішла війною проти Польщі, вона не пішла Польщі боронити, хоч була до цього зобовязана договором, а заховувалась невтрально.

ПОРЯДКИ БОГОСЛУЖЕНЬ

СЕРПЕНЬ

25. Неділя 10-та по Сош. —
Галич
Дейзленд (празник)
Вох (празник і пікнік)
28. Успення Матері Божої —
Торсбі
Менаї
Гей Лейк

ВЕРЕСЕНЬ

1. Неділя 11-та по Сош. —
Ню Брук
Коперник
8. Неділя 12-та по Сош. —
Парк Корт
Равид Гил
15. Неділя 13-та по Сош. —
Чергил
Голден
21. Різдво Матері Божої —
Федора
Просперіті
Ледук
22. Неділя 14-та по Сош. —
Вох
Бойл
Калмер
27. Воздвиження Чесного Хреста —
Егремонт (храм)
Гей Лейк (храм)
Коперник
29. Неділя 15-та по Сош., СВЯТОГО ЙОСАФАТА —
ЕДМОНТОН, ПРАЗНИК.

BASILIAN FATHERS
9648 - 108 Ave. Edmonton, Alta.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя 10 по Сош. — Еллорена.
25. Неділя по С. Д. — Флет Лейк
28. Усп. Пр. Д. М. — Глендон, 9 година рано (празник).
28. Успення М. Божої — Редвей, празник, Айрон Ривер.

ВЕРЕСЕНЬ

1. Неділя 11 по С. Д. — Вильна.

BASILIAN FATHERS
Box 8. Radway, Alta. Тел. 4.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Ростерн (св. Духа)
28. Успення М. Б. — Мічам.

о. Петро Криворучка,
304-4*th Ave. North, Saskatoon.*

СЕРПЕНЬ

25. Неділя 10-та по св. Дусі —
Стріметави (1-ше св. Причастя).
Делф
Краків
Вегревил
Ренфурлі
Інісфрі Р.М.Б.
28. Успення Пр. Богородиці —
Мирнам (празник)
Гилліярд місто (празник)
Стар (храм)

ВЕРЕСЕНЬ

1. Неділя 11-та по Сош. —
Елк Пойнт.

BASILIAN FATHERS
Mundare, Alberta.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя 10-та по Сош. —
Транскона (концерт і пікнік)
Гадашина
28. Успення Пресв. Богородиці —
МкМонт (катехизація дітей від 21 до 28)

BASILIAN FATHERS
612 Flora Ave. Winnipeg, Man.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Грендвю (місто)
28. Успення Пресв. Богородиці — Віденъ (празник)

о. Мирон Кривуцький,
Сифтон, Ман.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Ріджайна
28. Успення Пр. Бог. — Дайсарт

о. А. В. Фик,
1644 Оттава Ст., Ріджайна, Саск.
Телефон: 22053

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Доброводи

ВЕРЕСЕНЬ

1. Неділя — Рама, Фостон (Отець з Йорктону).
8. Неділя — Курокі
15. Неділя — Бобулинці
21. Різдво Пресв. Богородиці — Доброводи (празник)
22. Неділя — Киїш.
27. Воздв. Чесного Хреста — Йонас Лейк
29. Неділя — Куликів.

Українська Католицька Місія,
Рама, Саск.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Виннипегозис місто, Минк Крік.
28. Успеніе М. Б. — Куліш, Савт Бей.

о. І. Колцун,
Етелберт, Ман.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя 10 по С.С.Д. — коло Підскального.

о. Теодор Коцаба
Box 150. Алвена, Саск.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Келд
28. Усп. М. Б. — Ешвил (празник)

ВЕРЕСЕНЬ

1. Неділя — Давфин
8. Неділя — Архиерейська Служба Божа в Роблині.
8. Неділя — Шортдейл (коло Барана), год. 5-та пополудні Архиерейська Візитація і проповідь.

о. А. Роборецький,
Box 64. Давфин, Ман. Тел. 118.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Виннипегозис місто. Минк Крік.
28. Успення М. Б. — Куліш (храм), Савт Бей (храм).

о. І. Колцун,
Етелберт, Ман.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Пітерсон Коло Підскального (о. Коцаба)
28. Успення Пр. Б. — коло Гаврилюка.

о. В. Гуменюк,
Кадворт, Саск.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Канора.
25. Неділя — Ронмід (Впр. Отець з Йорктону)
25. Неділя — Вернгін (Впр. Отець з Йорктону)
28. Успення Пр. Б. — Антонівка (празник)

о. Петро Пасічник.
Канора, Саск.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Норквей, Окружний Зізд Б.У.К.-а.
28. Середа, Успення Пр. Богородиці — Ст. Филипс (храм)

о. Н. Сірий,
Арран, Саск.

СЕРПЕНЬ

25. Неділя — Самбург.
28. Успення Пр. Богородиці — Мітпарк, празник.

ВЕРЕСЕНЬ

1. Неділя — Принс Алберт.

Український Греко-Католицький Парохіяльний Уряд, Принс Алберт

100-Процент Чистий Лай
ПЕЛЮСТКАМИ

ПАКОВАНИЙ В ЕДМОНТОНІ

Особливо відповідний до Роблення Твердого Мила

На відворотній стороні наліпки є точні вказівки в українській мові про те як виробляти мило.

H. H. COOPER LIMITED
EDMONTON, ALTA.

Перший Зїзд Українського Католицького Юнацтва і Дітей у Принс Алберт, Саск.

В гарну неділю, 14-го липня, 1940, стоягнулось багато людей до столиці північного Саскачевану так як ніколи. В суботу вечером приїхав Впр. о. Осадець з Йорктону та п. Б. Л. Корчинський, принципал з Рами, Саск. Рано в неділю, на читаній Службі Божій діти приступили до першого свято го Причастя. Відтак була співана Служба Божа, яку відправив дорогий гість Впр. о. Осадець, то виголосив прекрасну проповідь про світське апостольство. Розбудована церква не помістила всіх учасників, багато ще стояло на дворі. По богослуженні відбувся спільний овід, приготований панями парохіянками місцевої церкви. По спільному обіді Впр. о. Мих. Горошко відчинив зїзд, витаючи всіх присутніх. В коротких словах отець парох зясував історію української пісні та мови та значіння рідної школи, які вщіплює вартости української культури в наростаюче покоління. Опісля почався концерт. Всі діти разом відспівали "О Канадо!"

Перші виступили діти з Самбург, під управою Впр. Сестер, які дуже гарно підготовили дітей до виступу. Дійсно Впр. Сестрі Корнелії, настоятельці з Саскатуну, і Сестрі Ювеналії належиться щире признання за їх жертвенну працю для дітей. Вправи дівчат зі співом "Боже Великий, Творче Всесильний" витиснули сльози на очах багатьох учасників. Відтак деклямували: П. Танащук — "З нами Бог", Юлія Дикий — "Федьо", відтак діти відспівали "Китаєчка" та з Шіпман Фіялка Басараба віддеклямувала "Українка я маленька".

Відтак виступали діти й молодь з **Міт Парк,** під управою п. Василя Токарика, молодого дірігента з Твей, Саск., який з великою посвятою працює в парохії Міт Парк. Програма УКЮ і дітей з Міт Парк слідувала: 1) Реферат — панна Геня Семчук п. з. "Наша молодь". Молоденька бесідниця показала, що може показати наука рідної мови. Всі слова лягали глибоко в серця старих і молодих. 2) Орхестра відограла "В горах Карпатах" і "Мати доню колисала". 3) Дует відспівали панночки Ґевя і Анна Семчук. 4) Дует "Схилилася берізонька" відспівала Геня і Славка Іванчина. 5) Дует "І, і, і", і "Українець я маленький" відспівали братчики Василь і Володимир Іванчина.

На закінчення виступали діти Рідної Школи Принс Алберт під управою п. Миколи Шабаги. Точки слідували: 1) Діточий хор — "Гей, школярики". 2) Декл. "Рідна мова", З. Задворний. 3) Скрипковий терцет "Думка", браття Яків і Юрій Мочульські та Іван Шабага. 4) Діточий хор "Праця єдина". 5) Деклямація "Ой учіться", Оля Коровець, і деклямація "Я Українець" Володимир Лайк. 6) Діточий хор "Грицю, Грицю". 7) Деклямація "Українець", Василь Воронюк. 8) Сопрановий і альтовий дует "Великий Боже", Параскевія Масник і Маруся Купецька. 9) Деклямація "Отче наш", Людвик Краєцький. 10) Деклямація "Учіться" — Ксеня Воронюк, і деклямація "Від найменших", Фіялка Задворна. 11) Деклямація "Молитва школяря", Надія Кравець, і деклямація "Господар хати" — Славко Романчак. 12) Деклямація "Учімся" — Маруся Дикий. 13) Діточий хор, "Косарі" — сопранове сольо приспівувала Параскевія Масник.

В часі цілого концерту предсідником був Всч. о. парох М. Горошко, суддею контесту був п. Б. Л. Корчинський, а секретарем п. Василь Сліпчук.

По скінченні контесту о. М. Горошко попросив до слова п. Б. Л. Корчинського. П. Корчинський, б. довголітній секретар Б.У.К.-а, директор Бурси, знаний бесідник і діяч на народньому полі, на запрошення прибув на зїзд. Отець Парох, представивши п. Корчинського, попросив його до слова. Пан Корчинський виголосив захоплюючу промову і підчеркнув, що цей зїзд Дітей і Молоді в північнім Саскачевані має велику вартість, і він як суддя, дав признання рідношкільним дітям, і сказав, що без рідних шкіл та виховання наших дітей у рідній традиції, ми поступу вперед не зробимо.

Відтак о. Горошко роздав свідоцтва діточкам і молоді за пописи.

Опісля вечером, о годині 7.30, слідувала дальша частина програми. Хор парохії в Принс Алберт, під управою п. Миколи Шабаги відспівав "Сонце заходить" (музика Роздольського, слова Т. Шевченка), витаючи присутніх на сцені п. посла О. Жеребка і п. посла Г. Грейзера, і попросив п. Б. Л. Корчинського бути предсідником. Перший промовив п. О. Жеребко. Він сказав: "Українська мова не є заборонена в Канаді, щоб нею говорити. Ми маємо багато свободи, а в сучасний момент боротьби треба сю свободу боронити... Тепер заіснував РКУК, який у слушний час упімнеться за нашими правами. Щоб могли ми впімнутися за нашими правами, ми мусимо якнайбільше помагати Канаді." Другий з черги шан. гість п. посол Г. Фрейзер почав свою бесіду слідуючими словами: "Я, яко горожанин Канади, говорю до вас як до горожан Канади, без ріжниці раси і народности, бо ми всі однакові горожани Канади, цеї країни, яку мусимо боронити. Як всім відомо, наша країна є в війні і наша свобода є загрожена націзмом і комунізмом. Ми любимо свободу, тому мусимо її боронити. Ваших українських хлопців є багато в рядах канадійської армії, які плече в плече боряться боряться разом з англьо-саксонською расою за свободу народів. Коли прийде мир, то кожна нація дістане свої мандати та границі держав. Ми віримо рішуче, що перемога є по нашій стороні". Гучними оплесками всі прийняли промову п. Фрейзера.

Відтак Всч. о. М. Горошко шановним бесідникам щиро подякував та перевів збірку на Червоний Хрест. До місцевого комітету віддано $15 на конто Червоного Хреста.

Хор з Міт Парк під управою п. В. Токарика відспівав "Учітеся, брати мої" і "Чику". Хор з Міт Парк хоч початкуючий, гарно вивязався зі свого завдання. Хор з Принс Алберт, під управою п. Н. Шабаги, відспівав по мистецьки "Ой горе калині", "Ой кум до куми", "Стелися, барвінку", "Там де Татран круто веться". Панночки П. Масник і М. Кулецька відтанцювали гопака.

При кінці Всч. о. М. Горошко подякував усім за таку численну часть на Зїзді та висловив надію, що при Божій помочі вдасться зробити на другий рік ще величавіше.

Злучені Хори Міт Парк і Принс Алберт відспівали "Ще не вмерла Україна" і "Боже щасти Йому".

Василь Сліпчук,
секретар зїзду.

ПРОТИ КОМУНІСТІВ, ТРОЦЬКІСТІВ І АНАРХІСТІВ

Новий швайцарський розпорядок забороняє існування комуністичних, троцькістичних чи анархістичних організацій.

ДО УКРАЇНСЬКИХ РОДИЧІВ, ЩО ХОТЯТЬ ПІСЛАТИ СВОЇХ СИНІВ ДО ВИЩИХ ШКІЛ

Дорогі Українські Родичі!

Ви, що маєте синів і хочете їх післати до шкіл, щоб осягнули вищу освіту, щоби колись займали провідні місця в нашім народі в Канаді, і заразом щоб остались добрими віруючими Українцями католиками — певно журитися нераз і хотілиб знати, де є така школа, яка дасть запевнення, що ваш син перейде свій грейд а заразом і навчиться бути добрим і віруючим молодцем. В цій Вашій журбі я хочу Вас порадити, я хочу Вам помогти як один з Ваших найщиріших приятелів. Я хочу, щоби Ви мені повірили. Я знаю про таку школу.

Такою школою є Українська Католицька Колегія св. Йосифа в Йорктоні, в Саскачевані. В ній вчать звісні на цілий світ професори, Брати Христіяньських Шкіл.

Та школа називається Колегія, тому що там є помешкання, харч і наука в однім будинку.

В ній вчать грейди від IX до XII включно. Там є приміщення на сто двайцять студентів.

Ваш син буде міг в Колегії св. Йосифа не лише перейти свій грейд, але ще багато інших добрих річей навчиться.

В Колегії вчать українську мову, літературу, граматику й історію, як рівнож й історію католицької Церкви.

Поза шкільними годинами студенти забавляються в ріжні спортові гри. Спорт є конечний до вироблення здорового тіла і рівноваги ума. В неділі і свята по вислуханню Служби Божої в українській католицькій церкві, студенти сходяться на свої Літературні Засідання. Тут вправляються в публичних виступах: бесіди, дебати, гімнастика, спів, музика, театральні вистави і ріжні дискусії.

Там рівнож є багата бібліотека з сотками томів: твори найкращих українських і англійських письменників. Життя студента в Колегії св. Йосифа то є час переведений корисно.

Там час є так поділений, що кожна година принесе студентові великі користи для ума і для душі.

Коли студент скінчить "гайскул", вийде з Колегії, щоби продовжати свою науку в університеті чи нормал, або піде шукати якогось іншого звання, то завсіди згадує час перебутий в Колегії як найщасливіший і найбільше корисний в його життю.

Пишу цих кілька рядків з великим переконанням, що Ви повірите мені.

Я є один з бувших студентів Колегії. Я мав то щастя перебути в Колегії св. Йосифа через кілька років і під проводом великої самопосвяти і надзвичайно здібних професорів Братів Христіянських Шкіл я перейшов гай скул починаючи від осьмого грейду. Моє знання релігії, української мови, історії, граматики й літератури як рівнож мої початки в бесідництві я те все завдячую моїм дорогим учителям бо я те все набув під їх взірцевим проводом будучи студентом Колегії св. Йосифа в Йорктоні, Саск.

Нічого я так щиро з цілої душі не бажаю, як того, щоби і мої брати по вірі і національности могли здобути те все не оціненої вартости знання і заправити свої особисті здібности до діл добрих, благородних.

Всталити свій характер, щоб був непохитний як скала в св. Вірі і всім, що є правдиве, добре і святе.

Тому я з щирої душі прошу Вас, дорогі українські родичі, котрі маєте синів посилати до середніх шкіл (гай скул), пішліть їх до Колегії св. Йосифа в Йорктоні, Саск. Будьте запевнені, що Ваш тяжко запрацьований гріш марно не піде. Ваш син напевно перейде свій грейд, набере знання про все що для нас дороге і рідне, стане для Вас потіхою а для нашого українського народу примірним членом.

Іван Козяк.
(Бувший студент Колегії).

ПІОНІРСЬКИЙ ДЕНЬ В КОПЕРНИК, АЛТА.

Около 75 миль на південний схід від Едмонтону лежить одна з найстарших українських греко-католицьких кольоній Алберти. Коперник. Прикрасою цеї кольонії є гарна парохіяльна церква Вознесення ГНІХ. просторий Народній Дім і резиденція для священика при церкві.

На цій то кольонії через цілий місяць відбувалася рідна школа й наука релігії під проводом Всеч. о. пароха Т. Добка ЧСВВ. В день приходили молодші, щоб навчитися рідної мови, а вечорами знов сходилася старша молодь на проби хорального співу, які рівно ж відбувалися під проводом Всеч. о. Пароха. Зорганізована шкільна молодь взяла участь у Діточім Конгресі, який відбувся в Мондері дня 4-го серпня.

Учащаючи на науку рідної школи й проби співу молодь мала на цілі одно, а саме приготовитися якнайкраще до відсвяткування піонірського дня в парохії, який назначено на неділю, 11 серпня.

І вкінці надійшов довго ожиданий день. Погода наче вимолена. Вже від ранку зачинають зїзджатися люди з сусідніх парохій. О годині 8-ій править читану Службу Божу Всеч. о. Лесюк ЧСВВ з Мондеру. Поважне число вірних приступає до Св. Тайн.

Год. 8.30. До Престола приходить о. Парох і зачинає правити Службу Божу для молоді, що в великім числі зійшлася тут занести свої молитви до Христа утаєного в Найсвятішій Евхаристії за своїх родичів і тих, за почином котрих повстала ця гарна церква. Спільне св. Причастя молоді і принагідна проповідь про заховання четвертої заповіді Божої, яку виголосив о. Парох, записуються глибоко в серцях присутніх.

О годині 10.30 зачинається співана Служба Божа. Править її Всеч. о. А. Химій ЧСВВ з Мондеру й організатор Б.У.К.-а на Алберту. Співає гарно новозорганізований місцевий хор під управою о. Пароха. Проповідує Всеч. о. І. Лесюк ЧСВВ.

По Службі Божій усі вдаються у процесійному порядку на цвинтар, де відправлено панахиду за покійних піонірів парохії. Цей процесійний похід, як рівно ж і цвинтар сфільмував Всеч. о. Лесюк.

По богослуженні всі вдалися до Народнього Дому на смачний обід, який приготовило місцеве жіноцтво. Миле враження зробила на гостей гарно прибрана саля. Над сценою видніє гарний напис: "НАШИМ ПІОНІРАМ".

Зараз по обіді знято фільму з самих піонірів а потім діти рідної школи удалися парами в однострoях серед співу "Гей там на горі Січ іде" до резиденції о. Пароха на катехизмовий контест. Тут чекала на них скринька з приготованими питаннями. Кожна дитина вибрала зі скринь ки питання катехізмове, на яке мала відповісти. Це був неначе іспит з катехізму. І справді, гарний був той іспит. Аж мило було слухати, як на витягнені питання падали влучні відповіді. Раділи родичі, коли чули, як то їх діти гарно повнучувалися. Радів і о. Парох. І було чого. Цілий місяць він тут перебував між ними лиш у тій цілі, щоб дати тій молоді основніше знання рідної мови, а передовсім релігії. Тепер бачив, що його труд не пішов марно. Контест перериваню ріжними релігійними й патріотичними піснями. По контесті о. Парох роздав дітям заслужені нагороди за пильність та чемне поводження за час науки.

По цім запрошено до слова п. І. Костюка з Мондеру. Шан. бесідник висловив своє задоволення з нагоди цього піонірського дня, згадав заслуги перших піонірів і заохотив усіх до дальшої праці для добра парохії й народу.

Вже досить низько було сонце, коли шан. бесідник скінчив. Треба було їхати додому, щоб скоріше обробитися, бо ввечері треба було знов їхати до Народнього Дому, де мав відбутися концерт в честь піонірів.

І знов по кількох годинах перерви зачали зїзджатися люди на заповіджений концерт. Парохіяни й гості цікаві побачити, що то молодь приготовила у честь перших поселенців, заповнили простору салю Народнього Дому по береги.

О год. 8.30 зачався концерт підготований о. Парохом. Складався він з оцих точок:

О Канадо; Вступне слово — Н. Кархут; Де Дніпро наш — мішаний хор; Славко в тарапатах — сценічна картина; Гей Січ іде — діточий хор; Деклямація; Вправи шкільних дітей; Вечірній дзвін — мішаний хор; Човник хитається — з вправами; Школярський гимн — діточий хор; Промова Всеч. о. Химія ЧСВВ; Дощик— мішаний хор; Чародійна гармонійка — комедійка; Кінцеве слово — Н. Кархут; О Україно і Боже щасти.

Усі точки концерту випали вповні задоволяючо а публика нагороджувала молодих акторів гучними оплесками.

Вже була недалеко північ, як учасники концерту розходилися домів. З собою несли вони милий спомин гарно переведеного дня. Ранні богослуження, проповіді, похід на цвинтар, виступи молоді й дітей, контест а вечером концерт — все те залишило на присутніх нестерте враження.

Кореспондент.

Де наша граматика?

Яко знавець не лиш рідної але і англійської, французької та латинської мови, позволю собі піддати під розвагу деякі недостачі граматики нашої української мови. Не уважаю себе за компетентного українського критика, але сподіюся, що читачі, а головно ті що много пишуть, признають мені певну слушність. Здаю собі справу, що кожна жива мова підлягає зміні, однак зміна на мою думку не повинна прибирати надто широких розмірів, бо інакше повстане безладдя. Читаю українські часописи і інші письма, та приходжу до заключення, що в дуже много словах ми ріжнимося щодо правопису. Слідує те що ми не можемо научитись правильно писати і правильно учити наших молодих дітей. З початком сего століття наша мова значно ріжнилась від теперішньої. Навіть мова зперед Великої Війни поважно ріжнилась від мови, якою ми тепер говоримо. Та під сим оглядом я не беруся критикувати нашої граматики. Мені головно ходить о однообразність в писанню. Також мені ходить о се, що не треба утруднювати знання мови, бо се приносить некористь, але шкоду. Позволю собі навести деякі приміри зі щоденної бесіди.

Колись ми писали: судія, судії, тепер дехто пише: суддя, судді. Нова форма видається тяжча... Колись писали: кість, костею. Тепер дехто пише: кість, кісттю. Або візьмім слова: ніс, дім, сіль і т.д. В кожнім слові маємо букву "і", перед котрою стоїть співзвук. Але в першім слові співзвук може бути або мягкий або твердий, залежно від того чи ми хочемо сказати: "ніс" що є понище наших очей, чи то друге слово "ніс", як приміром в реченю: "я ніс на плечах мішок муки". В дальших словах: "дім", "сіль", самозвуки "д" і "с" задержують тверду вимову. Однак коли пишемо слово: "ліпший", бачимо, що буква "л" мягчиться перед буквою "ї". В однім случаю мягчиться а в другім ні. Чому так? Чи се легко вивчитися і чи легко навчити дитину українського правопису? Виглядає, що давніша форма була лекша до вивчення.. Ми писали: дім, сіль, уживаючи одну кропку на "і" і тимсамим твердо вимовляли. Але коли треба було змягчити, ми ставили дві кропки на "ї"., прим. лїд, сїм, лїс, сїв. Бачучи дві кропки, студент згори знає, що співзвуки "с, л" мають бути мягкі.

Або тепер деякі нас учать, що треба писати: присутній, народній, столітній і т. д. Ті самі нас учать, що треба писати: хатний, рідний, і т.д... Чому ми маємо послугуватися буквою "ї" в одних прикметниках, а буквою "и" в других прикметниках. Хтось може відповісти, що кожне право припускає винятки. Так. Але коли є забагато винятків тоді право не представляє великої вартости.

Або таке: одні пишуть: сей, сего, сему, — другі пишуть: цей, цего, цього, цьому. Отже котре є правильне? Мені здається що форми: цього, цьому не гарно звучать.

Інші приміри: Як мається писати: вістник чи вісник, правопис чи правопись, завжди чи завсігди, ще чи єще, милішний чи миліший, шостий, сьомий чи шестий, семий; угля чи вугілля; філологія чи фільольогія; географія чи ґеографія; організація чи орґанізація, трьох чи трох; большовики чи большевики; на денному порядку чи на деннім порядку, єдности чи єдиности, нічого чи нічо; різні чи ріжні.

Чоловік що пише, хоче знати, котра форма є правильна. А щож допервa казати про бідного студента, який учиться нашої мови. Може таке бути, що оден учитель дасть студентови слабу марку за се, що він написав "цьому", а другий учитель дасть іншому студентови злу марку за се, що він написав "сему".

Щодо букви "ґ", треба сказати, що її так трактують, що аж нераз слабо робиться. Отже чому ми маємо писати: Вінніпеґ, орґанізація, ґрупа, ґеографія, — коли загально принято і майже всі кажуть: Вінніпег, організація, група, географія. В сім можнаб оправдати арабів, сиріянів або жидів, бо вони звикли харкотіти звуком подібним до "ґрґр", але ми зовсім не потребуємо уживати тяжчої і не милозвучної форми букви "ґ" там де майже всі інші народи уживають делікатне "г".

Я думаю, що ми повинні усіми способами стреміти до того, щоб наша мова була гарна, образна і якнайлекша до вивчення. Кажуть, що хінська мова і мабуть арабська є дуже тяжкі до вивчення, а головно тому, що в них нема авторитетної академії, яка наложилаб стислі правила граматичні. В них кожний пише і говорить як йому подобається. Певна річ, ми не повинні на тих мовах взоруватися. Противно, ми повинні мати загальні правила і оскілько можна їх совісно придержуватися. Також не треба боятися загально принятих міжнародних чи англійських слів, яких не легко заступити іншими словами. Приміром кожний знає, що то є воєнна тенька. Та дехто велить послугуватися в писанню словом "човг", місто теньки. Також берім слово "процент". Всі знають що воно означає. Тимчасом деякі писателі уживають тяжке і дуже мало знане слово "відсоток". Або хто не знає що то є ревматизм. Се інтернаціональне слово є загально приняте, тож не треба його боятися. Та мимо того є такі що замість писати ревматизм, пишуть "костолім". Наші фармері мають повно таких слів. Вони мало говорять про жниварку, молотілю або подібне. В них майже все чуєте байндер, інджей, трактор, трок, диски, кольтивейтор, магніто, карборейтор, тайр, і т. д. І чи можна їм дивуватися? Або чи треба їм видумувати якісь зукраїнщені слова, що відповідалиб на ті річи?

В Канаді і в Америці ми маємо много Народних Домів і Просвіт. Чи не булоб добре, колиб ті просвітні доми розвели ширшу кампанію між собою і спільними силами назначили колегію або академію, яка малаб власть завести сталий і тревалий порядок в нашій правописі. — Обставини так зложились, що ми не можемо і хто знає чи зовсім зможемо числити на літературну поміч зі Старого Краю.

Зайнтересований.

P. MANNING LUMBER CO. LTD.

За найпевнішою обслугою й низькими цінами ріжного роду будівельних матеріялів вдавайтеся до нас.

10443-80th Avenue EDMONTON Phone 32051

Срібний ювилей
ПАНСТВА ДАЦЮКІВ

(Мондер, Алта.)

Дня 10 серпня, 1940, зроблено для п-ва Гната й Анастазії Дацюків миду несподіванку вшануванням їх 25-літнього подружого життя. Панство Дацюки є щирими парохіянами. По короткій забаві п. Йосиф Варава побажав п-ву Дацюкам якнайліпшого здоровля й Божого благословення. При останку п. Василь Шарун з Чипмен дав заклик до зібраних, щоб зложити жертву на католицьку пресу. Збіркою зайнялись п. Петро Палцат і Іван Заозірний і зібрали $6.00. З того призначено $3.00 на "Українські Вісти" а $3.00 на "Світло".

Присутній.

Несподіванка для родини Попиків

(Вест Бенд, Саск.)

З четверга на пятницю вечером зібрались зяті і кревні п. І. Попіка до п. Панько Хруніка, разом около 10 родин, і вирушили коло 10-ої години до п. Ілії Попіка, щоб справити йому приємну несподіванку в 60-ліття уродин. Прибули до його дому збудили з приємного відпочинку по денній тяжкій праці і красно його привитали в дверях. Відтак п. Панько Хрунік відчитав гарно приготований привіт і вручив дарунок — гарний молитвенник, причім побажав многих літ прожити. Присутні відспівали грімко "Многая літа". Відтак один з зятів, п. Л. Длугонь, віддав пошану від себе і других двох зятів пп. Василя І. Середи і Дм. Кліпака та побажав взаїмного добра і любови в родиннім житті.

Відтак усі гості позасідали де хто міг. Жінки постарались про смачну перекуску. Підчас веселої гутірки й забави, яка затяглась до другої години попівночі, п. Панько Хрунік попросив присутніх зібрати трохи грошей на Сиротинець в Айтуні.

Зібрано $5.80. По $1 зложили: І. Попік, Василь І. Середа, С. Новак. По 50 центів: Панько Хрунік, Я. Середа. По 35ц.: Марія Середа. По 25 ц.: Д. Клімашко, М. Войтас, М. Длугонь, І. В. Середа, Палагія Хрунік. По 10 ц.: Софія Клімашко, Параскевія Попік. Гроші вислано на руки Сестер в Айтуні, які вичікують помочі від українського загалу в Канаді. Український загал у Канаді повинен звернути свої очі на цей виховний інститут — Сиротинець, на тих мозольних працівниць, що виховують у релігійнім і моральнім дусі наші бідні діти-сироти.

М. В.

НАШ ДЗВІН

Радісною хвилею для нас Українців є поява журналу — "Дзвін". "Дзвін" це є український журнал виданий українськими студентами з осідком при Українській Католицькій Бурсі ім. о. М. Шашкевича в Саскатуні. Радіємо з появи цего журналу тому, що цей журнал появився за старанням українських студентів, котрі вже стали в ряди українських працівників на широкій українській ниві праці.

Можемо отверто признати, що поява нашого Дзвона є доказом, що ми бувші студенти і члени 1-го Відділу УКЮ в Саскатуні на протязі минулого шкільного року працювали щиро та безупинно. Хотяй ми були зайняті шкільною працею то все таки ми знайшли час щоби посвятитись рідній справі.

На наших сходинах ми обговорювали що ми мусимо дати клич до усеї української молоді тут в Канаді. Цей клич мав бути голосний так щоби вся українська молодь почула його. Цей клич мав бути покликом до спільної неутомної праці, до неустаючої посвяти усеї української молоді в Канаді.

І наші довгі труди увінчалися успіхом. Наш Дзвін появився. Ми вдарили в него сильним та грімким голосом і цей голос гомонить по усіх вільних степах прибраної нам батьківщини Канади. І голосить він: Ти українська молоде вставай із свого довголітнього сну. Час уже прокинутись та взятись до праці. Тобі не вільно спати! Ти українська молоде є нащадком славних київських князів та володарів, тих славних козаків, запорожців, що непохитно йшли на зустріч своїм ворогам. Ти є частиною цього 40,000,000 народу, котрий віками вже стогне у тяжкій ворожій неволі. Ти мусиш вивести свій поневолений нарід "з дому неволі". Вставай, і непохитно берись до праці. Бо лиш "праця едина з неволі нас вирве". Нумож до праці брати".

Українська молоде! Ми через свій Дзвін передаємо тобі свої найщиріші бажання. Читай з захопленням цих наших щирих слів, котрі вилили з наших молодечих сердець і котрі містяться тепер у Дзвоні. Нашим Дзвоном ми кличемо тебе українська молоде до завзятої праці, віри та самопосвяти. Ти мусиш вірити в силу організації. Бо лише спільними силами ми зможемо добитись своїх прав. Справа нашої молодої організації вимагає спільної праці, віри та самопосвяти. Нехай цей Дзвін буде вказівкою для тебе до твоєї дальшої неустаючої праці на українській ниві. Отож прийми щиро з отвореним серцем наш голосний Дзвін. Бо наш Дзвін голосить нове життя, радість, християнську любов, працю та братерську згоду. Іди на зустріч Дзвонові.

Мирослав Голота,
секретар УКЮ в Саскатуні.

ЩО СПРИЧИНЯЄ СИВІННЯ?

Що робити, щоб не сивіти? Як привернути сивому волоссю назад його природній колір, природним способом? Пишіть по безплатний обіжник:

HAIR & SCALP SPECIALTY (Dept. D)
10150-97th St., Edmonton, Alta.

Завжди Питайте за

Канадійською Житнівкою
MONOGRAM
Добірним Лікером
FIVE SCOTS
Лондонським Драй Джин
MONOGRAM

THE BRITISH COLUMBIA DISTILLERY CO. LTD.

Глядіть за цею печаткою на всіх Б.К.Д. виробах

Reliance Grain Co.
LIMITED

Оператори Сільських Елеваторів у Манітобі, Саскачевані й Алберті.

Вуголь і Муку продаємо майже на всіх стаціях. Наш Агент з охотою послужить Вам.

З Широкого Світа

Військовий літак розбився у Британській Колумбії

Міністр повітроплавства Повер оголосив 15 серпня, що в середу розбився військовий літак підчас свого рутинного лету між Аліфорд Бей і Патриція Бей, у Британській Колумбії. В тій катастрофі згинуло пятеро осіб: скадронний лідер Р. С. Проктор з Едмонтону, летунський офіцер Ґ. Л. Ґордон з Ріджайни, летунський офіцер Й. Ґ. Ґ. Дебе з Венкуверу, капітан Ґ. Ґ. Борн з Оттави.

Причину катастрофи ще не прослiджено.

Чи Німці дурять Англію пляном наїзду

З Лондону тепер повідомляють, що там сумніваються, чи Німеччина дійсно хоче напасти на Англію.

Кажуть, що пляни про наїзд це тільки підступ, це "заслона диму", щоб відвернути увагу Англії від дійсних плянів диктаторів.

А ті пляни — це завоювання англійських кольоній в Африці. Власне Італія зачала наїзди в Африці, а щоб її воєнні операції влекшити, Німці буцімто приготовляють наїзд на Англію, щоб вона тримала свої воєнні кораблі дома для оборони своїх берегів.

Гувер на поміч Европі

Бувший американський президент Герберт Гувер заявив, що населення Норвегії, Бельгії, Голяндії й Польщі цеї зими зазнає тяжкого голоду, полученого з хворобами і високою смертністю, коли хтось чимскорше не поспішить йому з поміччю. Хтось їм повинен помогти. Але, щоб це могло наступити, казав Гувер, треба наперед дістати ґарантію Німеччини, що післаний голодуючим людям корм не буде забраний урядом, а також треба від Англії дістати дозвіл на перевіз тих харчів.

Каже що Леніна отруїв Сталін

Троцький пише, що Леніна отруїв Сталін.

Він каже, що Ленін хотів позбутися Сталіна, й тому Сталін позбувся його, щоб добути владу в Росії.

Кому большевія загрожує на Далекому Сході?

Небезпека для Аляски.

Як подають американські пресові аґенції, у Вашинґтоні з тривогою дивляться на совєтські воєнні приготування коло Берингової протоки.

Команда американських сторожових кораблів переводили розсліди серед ескімосів американського острова Малого Диомеда, яких большевія від певного часу не пускає ловити рибу у водах коло острова Великого Диомеда, що належить большевії.

На цім острові совєтська влада розбудовує воздушну й воєнну морську базу. З того острова (Великого Диомеда) большевія виселила всіх мешканців, щоб заховати тайну своїх укріплень. Кажуть, що там вже є навіть совєтські субмарини. Напад з цього острова на Аляску є вельми легкий, бо Берингова Протока є вузька.

А до того ще ведеться вельми підозрілива агітація. Большевицькі часописи у Владивостоці безнастанно пишуть, що продаж Америці Аляски царем Олександром II. за 7 міліонів долярів — це був ідіотський вчинок.

Совєти хочуть забрати Варшаву, а то ще й цілу Польщу

З Букарешту подають:

Нові свідки, що надходять з совєтсько - румунської границі, стверджують, що Совєти далі громадять війська в Басарабії й Буковині, а також вздовж цілої німецько-совєтської границі. Західно-українські землі далі завалені совєтським військом. Таке саме доносять теж і зі західніх білоруських земель. Пояснюють це тим, що Совєти задумують поширити свої землі на заході, згідно з умовою, яку вони заключили з Німеччиною. Вправді німецький уряд заявляє, що совєтсько-німецькі границі вже усталені, а ґенерал-ґубернатор д-р Франк запевняє, що нема мови про якісь територіяльні зміни коли іде про польське ґенерал-ґубернаторство то таки не перестають кружляти вісти що ті границі будуть в дуже скорому часі змінені. Навіть покликуються щодо цього на промову совєтського комісаря заграничних справ Молотова, що натякав про такі зміни, зазначуючи, що Німеччина на них погодилася. У звязку з тим твердять, що Німеччина цілком певно відступить Совєтам Варшаву, а можливо навіть і цілу Польщу в таких розмірах, як її мала давня царська Росія. Кажуть, що політика Сталіна змагає до того, щоб таки відбудувати стару Росію. Це тепер найбільша амбіція Сталіна бачити Росію в старих границях. Ось тому так настає він на Варшаву.

Потверджують поголоски про Варшаву і Совєти.

В швайцарських газетах пишеться, що Совєти домагаються від Німеччини уже виразного й формального прилучення Варшави до Совєтів, а згл. прилучення тої польської території, що до 1914 року належала до Росії. З того виходилоб, що колиб Німеччина навіть згодилась на те, щоб відступити Варшаву, то польська територія з Краковом таки далі осталаб під Німеччиною.

Індія дістає майже повну свободу

Таке заповіджено в британськім парляменті. Кажуть, що по війні Індія готова дістати більші самоправні права ніж їх тепер має Канада. Віцекороль Індії заявив, що Англія не могла досі сповнити своїх обіцянок супроти Індії через місцеві політичні й релігійні ріжниці. Далі заповіджено, що нова конституція Індії буде вироблена самими Індійцями в такий спосіб, що Індія буде стояти на рівні з Англією. Кажуть, що тепер індійські провідники схильні до уступок, бо бояться наступу на Індію з боку Японії й Німеччини.

Совєти, Польща і Англія

Совєтське посольство в Лондоні хоче вимагати від британського уряду вияснення в справі заяви польського міністра заграничних справ А. Залеського, в якій він ствердив, що Польща є в війні з Совєтами. Совєтський амбасадор Майський каже, що це противиться совєтсько-англійській військовій умові. Знову новий польський уряд стоїть на тому, що совєтсько-англійська умова не обовязує Польщі. Очевидно тут іде про ті непольські землі, що їх забрали Совєти при розвалі Польщі, а яких Польща не хоче зречись, думаючи, що їх ще зможе забрати, коли Англія побідить.

Дрібні вісти

Приятелі вінніпеґського комуністичного алдермана Пенера вислали петицію з просьбою освободження його з вязниці. Дня 15 серпня суддя Робсон у Вінніпеґу відмовився вволити волю симпатиків Пенера.

Домініяльний уряд заборонив видавати чотири газети в чужинецьких мовах, що виходять у Торонті. Назви газет такі: "Ґлос Праци" (в польській мові); "Правда" (в сербській мові); "Дер Веґ" (по жидівськи) і "Слободна Місль" (по хорватськи). Це мабуть большевицькі або большевизуючі газети.

Урядові італійські кола заявляють отверто, що Італія готовиться відрізати "бодай малі обшари землі" від Греції й Югославії та прилучити їх до Альбанії. Альбанія належить тепер до Італії.)

Німецькі летуни вживають якогось середника, що витворює над водою зелену пару, яка уформлює три букви — S O S. Британські летуни бачили як німецький летун спустився з розбитого літака парашутом на море й розпустив над водою оту зелену пару, що сформувалася в три букви, які означають: спасайте наші душі. Ті букви можна видіти з віддалі пять миль.

Дюк Виндзор уже виїхав з Бермюди на Баламські Острови, де має обняти уряд губернатора і головного команданта армії.

Британія відтягнула свій військовий постій з інтернаціонального сектору в Шанґаю (в окупованій Японцями Хині). Той сектор будуть тепер охороняти війська японські й американські.

Канадійська неперманентна міліція нараховує тепер в самій Алберті 10,081 вояків.

Дня 15 серпня була остання нагода вступити до канадійської неперманентної міліції. Того дня вона представляла силу 88,000 мужви.

В південній Алберті й південній Колумбії горять грубі будівельні ліси. Тих вогнів налічують тепер до десять.

Створено дорадчий комітет для Пшеничної Роди. Комітет має 1 членів, два з них Албертійці: Павл Фарналс і Лю Гачинсон.

Цікаві речі

У копальнях рубінів (дорогоцінних червоних каменів) у Моґок (в Бурмі), місцеві шахтарі обовязані носити сталеві гальми на голові з далеко відстаючими кратами на обличчі, замкнені на потиліці на колодку, щоб — вразі знайдення рубіна — не мали можливости його проковтнути.

Бактерії (невидимі для ока животини) можуть жити в зимнішій і гарячішій температурі ніж яке інше життя на землі. Деякі роди бактерій видержують 459 степенів нижче зера Фаренгайта, а інші є всилі перенести горячі до висоти 320 степенів Фаренгайта. Знайдено роди бактерій у вугільних покладах, що лежали там понад 100 міліонів років.

Президента Злучених Держав вибирає около третина людей управнених до голосування.

Швидкість звуку не залежить від його сили чи потенції, але від елястичности й тугости середника, яким він пробігає. Тут є причина чому звукові хвилі пролітають лиш 866 стіп на секунду по ґазовім вуглянім окису, 1,092 стіп по спокійнім повітрі, 4,730 стіп у воді, 10,900 стіп яловим дерем а 15,700 стіп залізом.

Дві великі кафетерії в Лос Енджелесі (в Каліфорнії) заробляють мимо того, що дають своїм гостям їду по ціні кошту з додатком одного цента прибутку та й мимо того, що гість може заплатити лиш частину грошей за свій обід чи вечерю або й даром наїстися, якщо не має чим заплатити.

Кутик Господині

Домашнє презервовання канадійських овочів

Протягом наступних пару місяців канадійські овочі будуть усюди на ринку, й ціна на них досить приступна. Суниці вже відійшли, вишні також, а малини вже минаються. Вже готові сливки, а за ними прийдуть яблука та грушки.

Сього року особливо варт презервувати більше овочів, бо як не дома, так деінде їх будуть потребувати на наступну зиму. Багато родин мають своїх синів в армії, і найліпше прислужаться воякові, коли пішлють йому кілька слоїків добрих овочів, або ж можуть подарувати їх для Червоного Хреста.

Завданням презервовання овочів є схоронення їх поживної вартости, затримуючи при тім природній кольор і форму. Накладання презервованих овочів можна робити чи до скляних слоїків, чи металевих посудин, це не робить ріжниці. Досконалість наслідків у презервовання залежить від дбайливости при виконанні цього процесу. Овочі або городину треба дуже вважно підбирати по розміру і свіжости, а також ніколи не можна брати нічого надгнилого або інакше ушкодженого.

Найчастіше овочі презервують в рідкім або густім цукровім сирупі. "Джелі", належно приготоване, завжди є цінним продуктом і приваблючим на вигляд. Та кожна господиня мусить усе памятати, що навіть найліпша пожива скоро придається, наколи немає ріжноманітности. З цього погляду презервувати потрібно ріжні овочі та ріжну городовину, тим більше, що є з чого вибирати. Овочеві соки можна вживати для приготовання "джелі", додаючи до них комерційних пектінів, які можна купити окремо. Ці самі соки можна вжити і для пиття або на приготовлення ріжних підливок (сосів), додаючи до них кукурудзяного крохмалю.

Свіжі овочі прекрасно надаються на сніданок, так само й по обіді, а також можуть бути вживані в печивах. Добра господиня все буде старатися використати якнайбільше овочів за цієї пори, а в жнива ніщо ліпше не заспокоює спраґу, як добре приготований "коктейл" з мішаних овочів. Покраяні овочі й зварені в густім сирупі, можна вживати як підливку до пудінгів або подавати разом з морозивом (айс крімом).

Приписи на презервовання овочів

Пояснення.

Перше ніж подати самі приписи, подаємо кілька пояснень щодо термінів, які будуть вживані в приписах. **Опарення** — це положення овочів на кілька хвилин до кипячої води, щоб легше було обібрати шкірку. **Варення** — це довший процес опарення. Овочі, в невеликій кількости треба положити до марлі (чіз клот) і опустити до кипячої води, або майже кипячої. Варення вживається так само до полегшення обибирання шкірки, усунення неприємних кислий та щоб зменшити саму масу овочів. **Охолоджування** — зварені овочі, по вийнятті з гарячої води, негайно мусять бути положені до холодної води. Овочі треба тримати в гарячій воді так довго, доки температура їх понизиться остільки, що можна тримати в руках. Цілком охолоджувати не потрібно, бо тоді овочі стануть мягкими й повстане небезпека від бактерій. **Сирупи** вживається такі: рідкий сируп — на двоє горняток води дається одно горнятко цукру; середній сируп — на горнятко води — горнятко цукру; густий сируп — на горнятко води дається двоє горняток цукру. Всі ці сирупи треба варити (щоб кипіли) пять мінут перед вжитком.

Вибір овочів і презервовання.

1. Виберіть свіжі, достиглі овочі. Не вживайте перестиглих та мягких овочів. Не збирайте овочів по дощі, бо вони стають мягкі.

2. Посортуйте овочі по розміру, формі, достиглости й кольору. Усуньте всі ушкоджені овочі. Чим одноманітніші будуть овочі, тим ліпший буде готовий продукт.

3. Обмийте овочі в холодній воді. Найкраще це робити в ситку. Овочі насипається до ситка а зверха поливається водою.

4. Якщо овочі великі, по обмиванні в холодній воді треба їх зварити й охолодити, щоб обібрати шкірку.

5. Зложіть овочі дуже дбайливо до стерилізованих посудин, так густо як можливо, але не роздушуйте.

6. Наповніть слоїки кипячим сирупом аж по вінця.

7. Покладіть ґумові кільця і тимчасово прикрийте. Покривки легко прикрутіть. Не можна доторкатися пальцями ні до середини стерилізованої посудини, ні до внутрішньої сторони покришки. Поставте слоїк до стерилізатора (великої посудини, в якій вариться вода) й налийте теплої води, щоб слоїки не потріскали. Вода має бути хоч два цалі вище покришок слоїків. Після цього воду в стерилізаторі треба довести до кипіння, доки всі бульочки воздуху вийдуть зі слоїків.

8. Заберіть слоїки зі стерилізатора й туго поприкручуйте. Поставте їх днами догори в такім місці, де вони можуть якнайскоріше охолонути. Уникайте протягу, бо слоїки можуть потріскати.

9. Обмийте слоїки, поналіплюйте написи й поставте у сховку.

Приписи.

Яблука. Обмийте, повирізуйте серединки й покрайте на четвертинки. Дайте це до недуже соленої води, щоб затримати природній кольор. Варіть півтора мінути. Охолодіть. Зложіть до стерилізованих слоїків, залийте водою або рідким сиропом. Легко позакручуйте і стерилізуйте 60 мінут.

Агрест. Обмийте перебрані овочі й густо зложіть до стерилізованих слоїків; залийте кипячим сирупом середньої густоти. Легко позакручуйте і стерилізуйте 16 мінут.

Малини. Уважно обмийте і зложіть до стерилізованих слоїків. Залийте кипячим сирупом середньої густоти. Легко позакручуйте і стерилізуйте 16 мінут.

Сливки. Обмийте вибрані овочі і зложіть до стерилізованих слоїків. Залийте кипячим густим сирупом, легко закрутіть і стерилізуйте 20 мінут.

Вишні та черешні. Уважно обмийте й повибирайте кісточки. Вибирати кісточки можна дротяною шпилькою, яку жінки вживають до волосся. Зложіть до стерилізованих слоїків, залийте кипячим сирупом середньої густоти, легко позакручуйте і стерилізуйте 20 мінут.

Бросквині. Варіть овочі дві мінути, оголодіть, обберіть шкірку, покрайте на половинки і зложіть до стерилізованих слоїків. Залийте кипячим рідким сирупом. Легко позакручуйте і стерилізуйте 16 мінут.

Грушки. Обберіть шкірку, покрайте на половинки, покладіть до недуже соленої води, щоб охоронити від утрати природного кольору. Зложіть до слоїків; залийте кипячим рідким сирупом. Легко позакручуйте і стерилізуйте 30 мінут.

Рубарб. Обмийте, покрайте на кавальчики, варіть 1 мінуту, охолодіть і зложіть до стерилізованих слоїків. Залийте кипячим, середньої густоти сирупом. Легко позакручуйте і стерилізуйте 20 мінут.

Примітка: Слідуючого разу подамо приписи на презервовання городини та кілька інших вказівок, як вживати овочі в домашнім господарстві.

о. П. Божик

Що бачив я у Східній Канаді

III.

У вівторок рано, 23 липня, мій потяг минув скали. Я глянув у вікно. Кругом скал не було, а натомість видніли фалисті простори і вже починалися в долах орані фарми і хутори.

В потягу метушня. Пасажири тиснуться коло вмивальні; деякі цікаво дивляться крізь вікно на двір. Чорний послугач торопився з ліжками. Збирав білля з ліжок, ложив їх клубами у великий мішок і кудись його виносив, щоб не заваджало гостям.

Чим ближче було до Торонта, тим більше зникали горби, вирівнувалися простори хоч ще цілком не були як слід звільнені від горбів. Сонце показалося далеко на сході й кинуло багристі проміні по онтерійських ланах і хуторах і згодом закрилося гнівливо грубими хмарами, які звідкись на зустріч йому зявились. Гр... гро... др... др... тріс, лус, гримнуло в небосклоні і почав падати уливний дощ і ллявся струмочками по вікнах вагону. Потяг гнав далі по залізі на схід. На обійстях хуторів стояла худоба, спокійно жувала і думала якусь непередуману думку, впиваючись теплим дощем, який зливав від пороху її хребти і стегна. Потяг минав скоренько двірці, побудовані з цегли, які були цілком відмінні від двірців у скалах, що остали далеко поза нами. Це були панські двори, підчас коли тамті мали вигляд понурих та обшарпаних буд, з чорних бервен.

Під самим Торонтом потяг звільнив свій розгін. Пасажири скоренько одівалися; деякі мужчини, готовили свої валізки, містили в них свої річи і чемно замикали замочками. Деякі позапалювали в себе, в устах грубі цигари, пакали поволи, гордо, безжурно, мов якісь лорди, випускаючи з уст клубами сивий дим, не зважаючи на те, що разом з ними находились у ваґоні також дами. Недалеко коло мене запалила якась висока, худощава бльондинка і собі папіроску, тримаючи між пальцями свої ласощі і собі час від часу попакувала, як мужчина. Я глянув на неї захмарено, невдоволяючо, але вона сказала до мене усміхнено: "Я курю таксамо як мужчина, бо я не гірша від мужчини. Що можна мужчинам, те можна і нам, женщинам." Я пімстився на ній мовчанкою, бо чомусь не люблю, як женщини хотять рівнатися з мужчинами. Чорний послугач щіточкою з проса отріпував одіння на мужчинах і лакомими очима дивився кожному у вічі, щоби вложити йому дещо в кулак. Мене також чемно щіточкою отріпував від пороху.

В Торонті потяг на двірці зашипів, зупинився і наче подорожний, що скине з плечей тяжкий клунок, став відсапувати від умучення. Чути було як льокомотива дихала тяжко піх... пах... піх... пах..., і викидала грубі клуби сивого диму з комина. З ваґонів висіли пасажири з валізками в руках, розсипались під піддашшям і чвалом гнали сходами в долину, в підземелля, де стояла купа людей, — де були знакомі, які вийшли до приїзших, щоб з ними стрінутись і взяти їх з собою у свою домівку. Деякі цілувались щиро та стискали чемно один одному свою руку.

IV.

Я також находився між приїзшими і з валізкою в руках мчав по сходах в долину, в підземелля. На купу людей, яка чекала на приїзших, кидав я очима, чи не побачу там мого сина, молодого о. В. Божика, який мав проти мене вийти, як про це ми листувалися. Так. Молодий о. В. Божик був якраз серед тої товпи, що чекала на приїзших. Я його скоро пізнав. Він був прилично одітий, з піднесеним чолом, середного росту, худощавий. Ми оба, син і батько, подали собі долоні, стиснули їх сильно, а потім один одного стали обкладати гарячими поцілунками. Ми тішились один одним, більшою потіхою, чим проспектор, коли натрапить на золоту жилу у горах.

Я глянув кругом, як минули ми ту купу людей, яка вийшла на стрічу приїзшим. Двірець у Торонті, по якім кинув я очима. куда більший чим у Вінніпеґу. Перед моїми очима розложилась вельми простора саля, серед якої то тут, то там стояли мовчки грубі колюмни, що підтримували стелю. Це була почекальня. На середині салі були сотки грубих, дубових лавок, у яких сиділо багато людей, очевидно чекаючих на потяг, яким мали кудись їхати незадовго. Під північною стіною в почекальні розложились бюра, де купували подорожні білети до їзди. Під східньою й західньою стіною в почекальні находились ресторани і крамниці, в яких можна купити, що хто хоче: краватки, папіроски, люльки, — бо навіть, коли не милюся, капелюхи, сорочки і черевики. Крамниці були освітлені яркою електрикою, що палали від неї мов від сходячого сонця по всій почекальні.

V.

Молодий о. В. Божик взяв від мене валізку й ми оба під руки поміж людей, які ходили то сюди то туди по почекальні, — вийшли на двір з двірця, дверима, що находилися з західнього боку при кінці бюр, які, як вже сказано, були під північною стіною почекальні.

Перед двірцем була вулиця, якої назви на жаль не пригадую, — нею мчали самоходи і трамваї. За вулицею від півночі, при хідникові находилися доми, крамниці, тощо, на кілька поверхів і Роял Йорк Готель, найбільший у Британській Імперії. побудований з білого камення. Коли не милюсь, готель мав 15 поверхів, кілька веж на даховї, які мов стріли пнялися вгору до хмар, і багато вікон, — прекрасна будівля, який домінував на всю околицю, згори глядів униз, ніби підсміхався з менших будинків. Міг коштувати $10,000,000.

Коли я глянув на будівлю, в мене мимохіть зродилася думка, чому готелі такі величаві (інші готелі в Торонті та в інших містах також дорогі і поважні будинки, хоч менші від Роял Йорк готелю) й дорогі, а церкви, в порівнанні до них, далеко менші і дешевші? Невже доми Божі мали б бути менші, чим готелі? Чому це так? Що важніше мало би бути в людей, готелі, чи церкви? Думаючи над цим, прийшов я до заключення, що церкви тому менші, бо вороги Христової Церкви розбили Церкву на ріжні секти, а через це упала до певної міри віра в Бога Творця, що вкінці відбилося відемно на храмах Божих. Виходячи з того заложення, я ось тут підчеркую категорично, що: кому дорогий Ісус Христос, Бог Отець і Пречиста Діва і кому дорогий той високовзнеслий престіж, щоб храми Божі були величаві, гарні будівлі, цей мусить належати до одинокої св. католицької Церкви, яка являєсь одинока така, яка може зберегти цілість організації і дати християнське виховання далеко більше і практичніше, як це можуть робити інші релігійні організації!

Перед двірцем стояло багато самоходів, а між ними також самохід мого сина о. В. Божика. Син отворив ключем двері в самоході й попросив мене всісти в авто, що я й зробив. Авто наше рушило поквапно з місця, ніби сіпнуло відразу. Ми їхали вулицею Йонґ а потім завернули на захід вулицею Дундаса і чвалом гнали до вулиці Едвин і нею завернули попід міст на північ. Тут подибали ми невеликий будинок, обляпаний недбало "стоком", по якім мов батоги, видніли горбки, пруги. Стоко, це такий матеріял, якого вживають на стіни в будинках знадвору.

Цей будинок я скоро пізнав. Це була колись православна церква, яка належала до російських єпископів у Ню Йорку. В цій церкві 1918 року я правив; вона була моя церква. Історія будинку така:

Заки православні купили будинок для відправи, будинок служив за салю якоїсь протестантської групи, чи німецької, в нім відбувались час від часу танці та політичні мітинґи підчас міських, провінціональних та домініяльних виборів. Властителі на танцях не могли вийти, втратили будинок, його забрав один Англієць, якого імени не пригадую, що дав їм позичку на будинок. Будинок стояв якийсь час порожній, а доперва православні купили його за 4 тисячі долярів, щоб зробити з нього церкву для себе. Я був другим парохом у тій церкві, перед тим, заки я покинув православіє та злучився з католицькою Церквою. Це ділося 22 роки тому взад. На початку 1919 року я перенісся до Вінніпеґу. Російські епископи надали по мені другого духовного до цеї церкви. Але згодом появився большевизм, число вірних змаліло, довг не було кому виплачувати. властитель, що мав позичку на будинкові, забрав собі його назад і перепродав, здається, 1924 року український групі, яка належить до протестантської секти, під назвою Юнайтед Чорч. Та група числить около 20 родин, її обслугує прічер, що пишеться Роберт Ковалевич.

Міністр фінансів Злучених Держав Морґентав заявив, що не буде знято арешту з французьких кредитів у Злучених Державах, доки не буде встановлено коли і як Франція виплатить свій борг Злученим Державам. (4 біліони долярів).

ГОЛОВНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО в справах: Звязок зі Старим краєм, горожанські папери, шифкарти, купно-продаж газзів, акрів, фармів та інших ріжних справ. Залучіть марку на відповідь.
D. GERYCH, Notary Public, 652½ Main St., Winnipeg. Res. Tel. 21 176.

ЕДМОНТОН ВШАНУВАВ ЮВИЛЕЙ ВПР. О. ДИДИКА, ЧСВВ.

Українська католицька парохія св. Йосафата і Народній Домі в Едмонтоні вшанували 40-літній ювилей священства свого пароха, Впр. о. ігумена Созонта Дидика, ЧСВВ., концертом, який відбувся в неділю, 11 серпня, в салі Народнього Дому. Саля була випов нена по береги, що було доказом любови та великої пошани едмонтонських Українців католиків для свого першого і довголітнього пароха.

Програма концерту була добре підібрана і гарно виконана. Складалася з таких точок:

Хор мішаний — Сей день єго же; Вступне слово — Гр. Демків, голова Народнього Дому; Хор — Многая літа; Привіт від Рідної Школи — Віктор Байрак; Сольоспів — панна Оля Смолик; Хор — Ой зійшла зоря; Реферат про життя й заслуги о. Ювилята — п. І. Ісаїв; Хор — Істочниче. Сольо скрипкове — Т. Шарун; Привіт молоді — В. Процків; Хор — Молитва: Владико неба і землі.

З виконавців вокально-музичної програми поіменно назвемо панну Олю Смолик, якої спів публика слухала з насолодою і викликала її до до наддатку — Аве Марія. Мило випало сольо п-ни Олі Піньковської в супроводі хору. Теж молодий Т. Шарун був приневолений до наддатку. Акомпаніювала панна Ірина Слюзар, учителька музики.

При кінці концерту п. Гр. Демків вручив о. Ювилятові гарний дарунок від парохіян.

По скінченій програмі промовив Впреп. о. Ювилят, дякуючи за вшанування ювилею. В довшій бесіді Впр. о. С. Дидик оповів про свій приїзд до Канади, про життя перших наших поселенців у західній Канаді, про великі труднощі, клопоти й невигоди та пригоди в душпастирській праці. О. Ювилят малював картину за картиною так цікаво й докладно, навіть з гумором, що публика слухала з запертим віддихом і була б вслухувалася ще довго-довго в ті живі картини, в життя і працю вельми заслуженого о. піоніра.

Милий концерт закінчено гимнами українським і британським.

УКРУЖНИЙ ЗЇЗД Б.У.К.-а В НОРКВЕЙ, САСК.

ПРОГРАМА:

Субота — 24. серпня, 1940: — 7.30 год. — Вечірня і сповідь.

Неділя — 25. серпня, 1940. — 8 год. рано — Читана Служба Божа і св. Причастя.
8.30 рано — Утреня.
10. год. рано — Торжественна Служба Божа. Співатиме місцевий хор.
12.30 — Реєстрація Делеґатів Зїзду.
1.30 — Спільний обід.

* *

3-год. попол. — Отворення Зїзду БУК-а.

а) **о. Николай Сірий,** місцевий парох отворить Зїзд.
б) **П. Василій Черевик:** голова місцевого відділу БУК-а, виголосить привіт учасникам зїзду.
в) Привіти від Делеґатів.

4. год. попол. — Промовлятимуть слідуючі бесідники:

Преп. Брат Методій ЧБХШ., професор з Колеґії св. Йосафа з Йорктону, Саск.

Пан Стефан Шебець з Канори, Саск. Голова Провінціяльного БУК-а в Саскачевані.

Всеч. о. Григорій Теплий.

П. Димитрій Сікорський з Арран, Саск.

П. Іван Стрільчик з Вайт-Біч, Саск.

П. Ілія Витрикус, студент фільософії.

* *

В дальшому тязі програми зїзду слідувати-муть бесіди від представників молоді та ин. точки входячі в програму зїзду.

8.30 год. вечером — Молебен в місцевій церкві в наміренні українського народу.

9. год. — Концерт, в місцевій парохіяльній домівці, в якому виступатиме молодь з Норквей, Саск., під управою дірігента п. Петра Саламахи.

* *

Комітет окружного зїзду Б.-УК-а, щиро запрошує о численне прибуття і взяття участи в зїзді **Братів Українців** з дистриктів **Арран і околиць, Стінен, Прісвил** і околиць, **Канора** і околиць, **Йорктон** і околиць.

Наш клич, праці та зусилля для
"Бога, України, Канади"!

ЗАРЯД МІСЦЕВОГО БУК-а

ПРЕСОВИЙ ФОНД

Підчас весільної забави п-на Лукіяна Ґошія із панною Паранею Лебідь в Едмонтоні зібрано на Українські Вісти **$6.25**

З нагоди 25-літнього подружжя п-тва Г. Дацьків з Мондеру, зібрано **$3.00**

З нагоди Піонірського Дня в Коперник, Алта. **$1.50**

Всім ласкавим зарядчикам і жертводавцям щира наша подяка.

Адміністрація.

Відтягнули чоловіка від смерти

Олаф Гоґстром, 62-літній бідака, що жив у приюті Армії Спасения в Едмонтоні, хотів у понеділок втопитися в ріці Саскачеван. Він виліз був на поруччя мосту Лов Левел і готовився зіскочити, як троє людей, що їхали в той час по мості троком, вчас його зловили й передали поліції.

Чи Відчуваєте
Змучення
Після Обіду?

ПИВО

Відбудовує Енерґію
ТА
Помагає Травленню

ЗАМОВТЕ СОБІ ОДИН КЕЙС
І НАСТАВАЙТЕ НА

ПИВА АЛЬБЕРТІЙСЬКИХ ҐАТУНКІВ

"Найліпше з Пив"

This Advertisement is not inserted by the Alberta Liquor Control Board or by the Government of the Province of Alberta.

З Укр. Народнього Дому в Едмонтоні

Подаємо програму на біжучий тиждень:

1) Проби співу в середу і пятницю вечером.

2) В неділю, 25. серпня, о годині 3 пополудні, відбудуться місячні збори Народнього Дому і Рідної Школи. Проситься всіх родичів прибути на означений час.

По зборах буде чайне прийняття.

3) В неділю вечером Аматорський Кружок відограє гарну драму в 4-ох діях: "Мати наймичка".

Просимо всіх взяти численну участь.

ЗАРЯД.

Фармерські жарти

Один фармер-фільософ написав листа до часопису "Огайо Фермер", в якім між іншим написав таке: "Гнав якось господар свого старого мула через поле й каже: 'Бил, ти є мул, син осла, а я є людина сотворена на подобу Божу. А все ж ми працюємо спряжені з року на рік. Часто я думаю, чи ти для мене працюєш, чи я для тебе. Виглядає мені, що це спілка між мулом і дурнем, бо ж певно я працюю так тяжко, як і ти. Чи оремо, чи сіємо, проходимо обидва ту саму дорогу, але ти проходиш на чотирьох ногах, а я на двох. Отже, кожна моя нога робить два рази більше, ніж твоя.

'Ось незабаром ми будемо збирати кукурудзу. Як зберемо, одну третину я віддам власникові за те, що він такий добрий і дозволив мені обробляти цей клаптик землі. Одна третина належиться тобі, а третю я візьму собі. Ти зїси всю свою частину, хіба шульки полишаєш. Я поділю свою між своєю родиною, дам частинку шістьом куркам, двом качкам і решту занесу до банкира. Якщо ти потребуєш підкови а я черевиків, ти підкови дістанеш перший.

'Хіба що в день виборів я маю над тобою перевагу. Бо я можу голосувати, а ти ні. А по виборах, я вповности відчуваю, що я був таким самим ослом, як твій тато. Часом я задумуюся — була політика вигадана для людей чи для ослів... Слухай, Бил, взявши на увагу оце все, як ти можеш гримати голову так високо, і споглядати на світ так гордо?' "

Весільні Дзвони в Едмонтоні

Дня 8. серпня, 1940 р., вийшла замуж панна Параня Лебідь за п-а Лукіяна Ґошія.

Вінчання, яке довершив Впр. о. Ігумен С. Дидик, ЧСВВ., відбулося в Українській Греко-Католицькій Церкві св. Йосафата о годині 7.30 вечером.

Після шлюбу, всі гості, а було їх майже 100, удалися до Роял Джордж Готелю на весільню забаву.

Гостина зачалася спільною молитвою, якою проводив Всч. о. Ру. Підчас вечері о. Ру виголосив промову, в якій пожелав п-тву Молодятам Божого благословення і в щастю і здоровлю прожити многі літа. Другим бесідником того вечора був п. Осип Прийма. Шановний бесідник прихильно висловився про п-тво Ґошій, які гідно заслугують на таку похвалу і від Бога і від людей, бо за ввесь свій час були і є щирими і ревними членами Католицької Церкви.

По відспіванню многоліття п-тву Молодятам, гості весело забавлялися до пізної ночі.

При тій нагоді, на, думку деяких присутних, п. Прийма завізвав до жертви на "Українські Вісти" і сам перевів збірку, яка принесла ...... $6.25.

Всім присутним складається щира подяка за їх жертви, а п-тву Ґошіям многих і щасливих літ.

В. П.

Мало що морозу не було в Едмонтоні в суботу рано. Температура впала була до 34 степені.

Потребуємо боднарів

Потребуємо вправлених боднарів з деяким знанням будови великих куф (теньок). Стала праця в поважній фірмі. Пишіть подаючи подробиці до:
Box E, Confederation Life Building, Winnipeg, Man.

Ще одна дика сцена між нашими людьми на фармах

Живемо тепер серед таких понурих днів, що дня читаємо такі сумні вісти зі світа, гнетуть нас такі душевні терпіння й трівога за рідний край наших батьків і за долю наших братів та сестер з одного боку, а з другого — журба за наших синів та за щасливий їх поворот додому, за щасливий оборот війни, в якій опинилася наша нова батьківщина, — все те нас так вялить, а тут серед нас таки лучаються такі соромні випадки, що від стиду лице паленіє.

Два тижні тому в Саскачевані замордував наш чоловік свою жінку підозріваючи її за невірність, а оце на днях лучилася ще одна понура подія в українській родині в Алберті.

За чоловіком, що походить з Буковини й живе з великою родиною в околиці Восетна, Алта., вганяє 10 кінних поліцаїв з поліційським псом. Він утік з дому і скривається десь в околичних лісах, бо намагався зарізати свою власну жінку і матір великої родини. Називається він Андрій Каптій, має вже 62 роки, живе в Канаді поверх 30 літ, за побиття жінки вже був покараний в суді минулої весни, а в неділю 11 серпня хотів відібрати їй життя.

Зваливши свою 45-літню жінку Домку в ґренері (що на літо служить за кухню), наляг їй на груди і різницьким ножем намагався її зарізати. В розбуці жінка вхопила рукою за гостре вістря ножа й так боронилася. На крик збіглися діти й оборонили маму від здичілого батька. Мати вийшла з малою раною від ножа на шиї та з сильно порізаною долонею, бо як вона держала ніж за вістря, Каптій вирвав його з руки.

Та подія сталася в неділю на полудне, в день молитви й духовних роздумувань. Однак Каптій вибрав собі той день на замордовання своєї довголітньої подруги й матері великої родини, з якої наймеша дівчинка має 10 років, а один син, Михайло, бореться за морем як вояк канадійської армії.

Коли вже раз наступить кінець таким соромним подіям?

Бистрий продавець чи гидкий обманець?

До одного дому при 65 вулиці в Едмонтоні зайшов у середу якийсь молодий ще "сейлсмен" і представив господині дому свій крам. То був хитро звинений звій харати. Сейлсмен сказав господині дому, що то коштовний новий 22-футовий лінолієм, і він хоче продати їй той лінолієм лиш за 9 долярів, однак з тим, що вона не скаже про те нікому. Жінка заплатила жадану суму і ждала чоловіка, що мав прийти по 5 годині з роботи. Коли чоловік прийшов, вона похвалилася дорогою річчю так дешево купленою. Чоловік розвив звій, оглянув, а потім і зміряв. То була дешева церата, вже вживана і 14 футів довга. Нову можна би купити денебудь у крамниці за половину тої ціни. Чоловік повідомив поліцію й вона шукає обманця. Однак, поки поліція дістане його в свої руки, ви не купуйте кота в мішку.

ДЛЯ РІДНИХ ШКІЛ

Маємо ПЕРШУ ЧИТАНКУ М. Матвійчука, ціна 45 центів. Замовлення з грішми посилайте на адр.:
UKRAINSKA TORKHOWLA
806 Main St. Winnipeg, Man.

ПОШУКУЄМО ОРҐАНІЗАТОРА ПРЕСИ

Адміністрація "Українських Вістей" пошукує освіченого чоловіка в середнім віці, який подорожував би по Канаді для поширення "Українських Вістей" і в тій цілі: виголошував відчити про пресу, поширював часопис та виконував інші пляни для поширення нашого часопису в кожній околиці. Також мігби працювати в Адміністрації.

Платня та інші услівя будуть подані листовно.

Зголошення слати на адресу:

UKRAINIAN NEWS
10012-109th Street, Edmonton, Alta.

На Біль Крижей Уживайте
УКРАЇНСЬКУ МАСТЬ — ЧУДО.

Виличує ріжні болі як: ревматизм, біль крижей, ломання костей, рук, ніг і інших частей тіла. За одним натертям біль уступає. Ціна $1.00 з пересилкою. Пишіть до —
THE T. EATON CO. LTD. Winnipeg, Man.
або до
Dufferin Avenue Drug Store
239 Dufferin Ave. Winnipeg, Man.

ПРОДАЖА И ОБСЛУХА
Телефон 26421
WADE & RICHARDS
10166-102nd Street, Edmonton.
Радія — Машини до Прання, Рефріджерейтори Вестінґгавза

На продаж або на винайм

чверть секції землі, 70 акрів засіяних, пів милі до школи. Нагода на ведення доброго мішаного господарства. Багато води, добрі будинки. Пишіть до:
MRS. G. F. COOPE,
11146-83 Ave. Edmonton, Alta.

ДЛЯ ВАШИХ УСЛУГ
Знатоки в перевожуванню річей. Криті й Тягарові Вози.
Alberta Motor Express and Transfer
10322 - 104 St., Edmonton, Alta.
Тел. 26522 .. Тел. уночі 72569

ГУМОР

Кінь і осел.

Хвалився кінь перед ослом своїм славним родом, а осел на те повідає:

— Овва, твій рід знищать автомобілі, а ослів все буде повно на світі.

* *

У книгарні.

— Я хотіла би купити трохи книжок.
— Яких авторів?
— Я не дбаю про авторів і зміст книжок, щоб тільки пасували до кольору мого парлору.

* *

На вічу.

Спікер: А тепер візьміть мій капелюх і перейдіть межи нарід, нехай зложать датки на покриття коштів віча.

(Два комітетові взяли капелюх; перейшли салю і вернулися з порожним капелюхом до стейджу).

Спікер: Слава і дяка нехай буде вам, браття і сестри!

Комітетові: Та за що?

Спікер: Що вернули мені капелюх.

В офісі.

— Бос, дайте мені завтра відпустку на цілий день.
— Ов, а то що таке буде?
— Женюся, бос.
— То мало Вам одного боса, хочете двох?

* *

В банку.

— Я хочу позичити грошей.
— Кілько?
— 100 долярів.
— Маєте секюриті (забезпечення) на позичку?
— Та ви пишете, що позичаєте на "характер", то чомуж вимагаєте секюриті?
— Ну так, але мусите доказати, що ви чесний чоловік.
— Я чесний.
— Який доказ?
— Пане, якби я не був чесний ціле життя, то я сьогодні не приходивби позичати гроші.

* *

Ще час.

— Хлопче, не кури тютюну!
— Чому?
— Бо ті, що курять то скоро вмирають.
— Аво мій дідо курить люльку ціле життя, а вже має 92 роки.
— То нічого, ще і його вхопить.

* *

Кандидат.

— Той сейлсмен знає лацо смішних історій. Всі його люблять слухати.
— Єс тому ми хочемо післати його на посла до парляменту.

* *

В театрі.

Один бизнесмен в театрі голосно говорить. Сусід його хоче припинити розмову і повідає:

— Пане ласкавий, я ані словечка не можу чути.
— Я до Вас не говорю, щоб Ви слухали, я говорю до жінки! — відказує змучений бизнесмен.

АДВОКАТИ

J. E. BASARAB, LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
полагоджує справи канадійські і старокраєві.
41 Gariepy Block, Edmonton, Alta.
Телефон 21642

Адвокат і Нотар
ЮРІЙ ШКВАРОК
веде свою канцелярію в
Mundare, Alta.
Полагоджує всі справи канадійські і старокраєві.

Петро Ґрещук, B.A., LL.B.
Адвокат і Нотар
веде канцелярію спільно з
TIGHE & WILSON
перепроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах
716 McLeod Bldg. Edmonton
Телефон 28196

Harvie & Yanda
Адвокати й Нотарі
202 Bank of Toronto, Edmonton
Можете писати до нас по українськи

Николай Бартман, B.A. LL.B.
Адвокат
веде справи цивільні й кримінальні у всіх судах Брит. Колумбії.
501 Holden Bldg., Vancouver, B.C.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

19. серпня, 1940.

Овес —	
Но. 2. С. В.	14
Но. 3. С. В.	12
Ячмінь —	
Но. 1. С. В.	14
Но. 2. С. В.	14
Но. 3. С. В.	13
Жито —	
Но. 2. С. В.	20
Но. 3. С. В.	15

ЦІНИ ХУДОБИ

Бички —	
Добрі до вибраних	650—700
Середні	575—650
Звичайні	425—550
Ялівки —	
Добрі до вибраних	625—700
Звичайні до середніх	525—600
Корови —	
Добрі	375—425
Звичайні до середніх	275—375
Бугаї	350—500
Годівник —	
Добрі	550—575
Інші вдолину від	500
Телята —	
Добрі до вибраних	700—750
Інші вдолину від	600
Свині —	
Бейкони	7.10
Яйця —	
Гуртівники платить за посилки з фармів.	
Великі А.	18
Середні А.	16
Ґрейд Б.	11
Ґрейд С.	6—7
Сметана (з доставою) —	
Спеціяльний ґрейд	18
Но. 1.	16
Но. 2.	12
Без ґрейду	7

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ВІННІПЕҐУ

19. серпня, 1940.

Пшениця —	
Но. 1 Нортерн	72
Но. 2 Нортерн	69
Но. 3 Нортерн	65
Но. 4 Нортерн	63
Но. 5 Нортерн	59
Но. 6 Нортерн	57
Фід	53
Трек	71
Ячмінь —	
Но. 1. С. В., 6-гранний	31
Но. 1. С. В., 2-гранний	36
Овес —	
Но. 2. С. В.	28
Но. 3. С. В.	26
Жито —	
Но. 2. С. В.	40
Но. 3. С. В.	35
Лен —	
Но. 1 С. В.	129
Но. 2 С. В.	125
Но. 3 С. В.	118

НЕПРИЯТЕЛЬ РЕВМАТИЗМУ

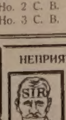

біль в руках, ногах крижах. Ті недуги уступають по ужиттю "Мізар". Великий слоїк коштує $6.25, малий $4.25. Належитість висилайте разом з замовленням на адресу:
MARTA LOZINSKA, Dep. 3.
2325 N. Mulligan Ave., Chicago, Ill.

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Д-Р ІВАН ОРОБКО
Д-Р Е. В. ЗВАРИЧ
Лікарі й Оператори
207 MOSER RYDER BUILDING
EDMONTON, ALTA.

Тел. офісу 24681. Тел. дому 27862
Д-Р М. М. СЕРЕДА
Лікар і Оператор
533 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р ЙОСИФ БУЛАНЖИ
Лікар, Оператор і Акушер
BOULANGER Bldg., EDMONTON
Телефон 22009

ДОКТОР Й. МЕҐАС
Лікар, Оператор, Акушер
10164A-101st Srteet, EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24645

Тел.: — Дому: 27010. Офісу: 25276
Д-р Н. Е. Никифорук
D. M., L.M.C.C.
Лікар — Акушер — Оператор
708 McLEOD BUILDING
EDMONTON, ALTA.
(В будинку напроти почти)

Тел. офісу 21221. Тел. дому 31222
ДР. ІВАН МІСЬКІВ
Лікар і Оператор
232 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р І. ВЕРХОМИН
ЛІКАР І ХІРУРҐ
Пересвітлення промінями Рентґена (X-RAY), ультра-фіолетне світло і коротко-лучева машина до огрівання.
DR. J. VERCHOMIN
541 Tegler Bldg., Edmonton, Alta.
Тел. офісу 24543 , Рез. 25884

Д-Р ЮРІЙ ДРАҐАН
D.M., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор
Член Домініяльної Ради Лікарів
з практикою по шпиталях у Рочестері, Филаделфії, Бостоні, Ню Йорку та Балтимор.
611 Canada Bldg., Saskatoon, Sask.
(коло сіенарської стації)

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82350
DR. B. N. SHLAIN
Дентист — Dentist
428 Tegler Building
EDMONTON, ALTA.

ПИТАЙТЕ ЗА —
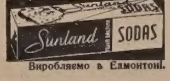

Виробляємо в Едмонтоні.

Кравецька Робітня

Робимо мужескі й жіночі Сути й Оверковти. — Продаємо шкіряні Футра по дуже умірковавних цінах.
WESTERN TAILORS
9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.
Тел. 24303. Власт. John Krywko

МАЮ НА ПРОДАЖ

Пять гарно оправлених річників "Українських Вістей" за роки 1931 - 35, які продам по дуже умірковaній ціні. Прошу зголошуватися на адресу Українських Вістей.

UKRAINIAN NEWS
10012-109th Street, Edmonton, Alta.